

ĐÔNG HẢI THẦN NHÂN VŨ TRI THIÊN

*tìm hiểu
đàn bà con gái
qua tướng thuật*

TƯỚNG PHÁP ĐÀN BÀ

XUÂN THU

PO Box 97 LOS ALAMITOS CA 90720 USA. (714) 828-9222

ĐÔNG HẢI THẦN NHÃN
VŨ-TRI-THIÊN

TÌM HIỂU

ĐÀN BÀ CON GÁI

QUA TƯỚNG THUẬT

(TƯỚNG PHÁP ĐÀN BÀ)

72	DÂM TƯỚNG
10	TIÊN TƯỚNG
8	PHÁ TƯỚNG
7	ÁC TƯỚNG
	TƯỚNG HOÀNG HẬU
	TƯỚNG MỆNH PHỤ PHU NHÂN
	TƯỚNG GIAU SANG PHÚ QUÍ

VŨ TRỤ THỰC CỤC — VŨ TRỤ THƯ CỤC

TỰA.

Cuộc sống từ ngàn xưa vẫn có hai nghi vấn to lớn.

a) Tại sao thế gian ít người đắc chí mà nhiều kẻ bất đắc chí ?

b) Bao giờ thì người ta có thể khám phá hết những bí mật về người đàn bà ?

Nhiều nhà xã hội học, nhiều lý thuyết chính trị đã thử giải đáp câu trên.

Nhiều nhà văn thơ đã thử giải đáp câu dưới. Nhưng rất cục cằn lý luận thì lý luận càng phủ định sự thật và sự thật phản công lại đã cho những lý luận kia nhiều lúc bẽ bàng.

Hương Văn Thiên (trông lên hỏi trời) cái tên hay nhất của một nhân vật kiếm hiệp trong Tiểu Ngạo giang hồ đã nhân nhân gian hãy tìm trời mà hỏi những thắc mắc của trăm năm trong cõi người ta.

Hương Văn Thiên tức là tìm đến triết lý của vận mệnh. Những người tuyệt đối tin tưởng vào tài sắc thường

nói : Vua Thuấn là ai. Cũng như ta vậy. Nếu ta muốn ta cũng làm được như thế. Nếu nhân sinh bình đẳng vậy thì thật là một điều đáng hoan hỉ. Tuy nhiên vào thực tiễn thì anh hùng nan dữ mệnh tranh xung và đành an ủi mình bằng câu : Lúc sống làm Nghiêu Thuấn Kiệt Trụ, chết đi cũng chỉ là một nắm xương khô. Nhân sinh có lẽ chỉ thực là bình đẳng vào lúc đậy nắp hòm.

Vận mệnh là gì ?

Triết lý ra nó không ngoài ba yếu tố Thiên phú — Cơ hội — Kết cục. Cả ba yếu tố đó soay chuyển vô thường mà thành. Cũng như trên trời có gió mây bắt tróc thì cuộc sống con người có những họa phúc khôn lường. Cái khôn lường ấy không thể đem lô gích học của khoa học mà giải thích. Cho nên từ vận mạng bất khả tri loài người đã đặt ra một khoa để tìm hiểu điều bất khả tri của vận mạng đó là khoa tướng số.

Khoa tướng số thế nào ? Căn bản nhận thức ra sao ? Khác với các khoa khác. Tỉ dụ đứng trước một người phạm tội nhà tâm lý hình học đi tìm hiểu và ghi vào hồ sơ nào là tình nghi nghiệm ma túy, nào là sinh trưởng trong một gia đình bē tha, nào là người cha có bệnh giang mai v.v. Còn vị thẩm phán thì lật quyển hình luật để nói lên tội danh để xử phán bao nhiêu năm tù tội v.v....

Nhưng khoa tướng số thì nhìn thẳng vào mặt tội nhân thấy rằng : miệng nhỏ, môi mỏng ấn đường có nhiều vết tạp tất không thể tránh khỏi hình pháp, hoặc tóc thưa mắt rần (sà nhân sơ phát) nhất định vào khám ra tù.

Khoa tương số đi tìm đời người qua sự cấu tạo tiên thiên và giảm đến mức tối đa nhận thức kết quả hậu thiên, trái hẳn với các khoa khác. Xã hội không đưa con người vào một tình cảnh ngược lại tình cảnh ấy chẳng qua chỉ là kết quả của những gì mà số mạng đã đánh dấu từ trước. Đắc chí hay không đắc chí ông trời đã đánh dấu từ lúc mới sinh ra. Thứ hỏi có thứ lô gích lịch sử nào giải thích được cô bé giết vua Tây Thi là người đã diễn đảo chính cục Ngô Việt. Có thứ lô gích xã hội nào giải thích được cuộc đời trôi dạt của bà Hamilton. Có thứ lô gích chính trị nào giải thích được nổi cơ cực của Ngọc Hân Công Chúa sau khi vua Quang Trung bị bạo bệnh chết.

Thần phận con người dù muốn nói sao thì nói cũng không thể thoát khỏi bàn tay định mệnh.

Định mệnh đối với người phụ nữ càng tỏ rõ ảnh hưởng mãnh liệt của nó. Tại Trung Quốc những người đàn bà nổi danh tài sắc trong lịch sử chính trị cũng như trong truyền kỳ dân gian điển hình có tới ngót một trăm người. Xuất thân ca kỹ như : Ngự huyền Cơ, Ngọc đường Xuân, Đỗ hồng Nhi, Lý hương Quán, Tiều phượng Tiên v.v,.. Xuất thân từ thiếp như Điêu Thuyền, Hồng Tuyền, Vương triều Vân. Xuất thân con nhà lương thiện như Thu hồ Thê. Lục Châu, Vũ tặc Thiên, Mai Phi. Xuất thân danh gia vọng tộc như Sái văn Cơ, Trác văn Quán, Tô tiều Muội, Lâm phượng Trinh v.v... Xuất thân đạo sĩ như Đào tam Xuân, Thu Cần v.v,.. Những người kể trên mỗi người đều có một sống lạ lùng,

say mê như trong tiểu thuyết, có thể vượt cả sức tưởng tượng của tiểu thuyết nữa. Tuy có diễm gần giống nhau là hồng nhan bạc mệnh, nhưng mỹ nhân cũng có muôn vàng sắc thái khác nhau để không cho nhân gian thấy tóc mình đã bạc. Vợ vua Thuần là bà Nữ Anh, vợ Thạch Sùng là nàng Lục Châu đã tự sát. Bị giết thì như Dương quý Phi, Triệu phi Yến, Trương lệ Hoa, Yên Hậu. Phiêu bạt bèo mây thì có, Tây Thi, Lâm tứ Nương.

Đến như tâm lý thì mỗi người mỗi vẻ biến hóa vô cùng thật là lòng dạ đàn bà như chiếc kim dưới đáy biển khó biết làm sao. Có người anh dũng thuộc thuộc loại cân quốc tu mi như Hoa mộc Lan, Lương hồng Ngọc, Tôn phu Nhân. Có người u nhân trinh thực ôn nhu xứng đáng là hiền thê lương mẫu như bà Nga Hoàng Nữ Anh khóc chồng là vua Thuần lệ cháy thành vân trúc, nàng Mạnh Khương vạn dặm tìm chồng, biết tin chồng chết chôn ở Vạn lý trường Thành khóc lóc bi thảm làm sập một góc thành. Vương Bảo Xuyên nhân nại với đời rét hơn hai mươi năm chờ chồng. Có người phóng lãng dâm đảng như Tề văn Khương, Tây thái Hậu, Phan kim Liên, Trương lệ Hoa. Có người đa sầu đa cảm như Lâm đại Ngọc, Chu thực Chân. Có người mặt đẹp hoa đào mà lòng băng tuyết như Quan Miển Miển Hoa Nhụy phu Nhân.

Nữ nhân tâm, hải để thâm, đến muôn đời đàn bà vẫn còn là một điều bí ẩn đối với nam phái. Tuy nhiên đó không phải là quan niệm của người đã nắm được những bí quyết huyền diệu của tướng pháp.

Đời người đàn bà bất hạnh hay hữu hạnh hoàn toàn tùy thuộc vào tướng cách của người đó. Vũ tắc Thiên khi hãy còn nằm trong nôi, cha mẹ quý mến như hòn ngọc, cho ăn mặc theo lối con trai. Một vị danh sư về tướng số trông thấy mới than rằng : Nếu đứa trẻ này là con gái thì có thể lên ngôi cửu ngũ, rất tiếc ! Bất luận nam hay nữ, tạo hóa đều đã đặt định được cuộc đời mỗi người và đánh dấu cuộc đời ấy ngay trên thân hình, Mặt mũi. Tây phương thường gọi đàn bà là cái « nửa tốt » của người đàn ông (better half). Nhưng Đông Phương lại coi người đàn bà như một thứ « họa thủy » (nước lụt nước reo tai họa).

Hào hay hoai ?

Muốn giải đáp không thể không câu cửa ở khâu tướng số. Vô phúc cho chàng nào lấy phải cô nàng có tướng thuộc loại bất bại thì dù cho giẫm chân đụn cũng sớm chiều chẳng thoát khỏi « bị gậy ». Trái lại nếu có người vợ thuộc loại vượng phu ích tử thì chuyện giàu sang chẳng cần có nó vẫn đến.

Cuộc sống của nam tử được phân làm bốn giai đoạn sau :

Định học.

Định tình.

Định nghiệp.

Định tử.

Từ 10 đến 20 nên tìm thầy mà học.

Từ 20 đến 30 nên tìm vợ cho yên bề tình cảm.

Từ 30 đến 40 nên sắp xếp cho con đường sự nghiệp.

Từ 60 đến . . . nên nghĩ về cái chết của mình sao cho xứng đáng.

Định tình là lấy vợ. Định tình mà sai đôi khi có thể làm hỏng hết cuộc đời. Người đàn ông không thể không thận trọng. Muốn thận trọng hãy suy ngẫm câu phương ngôn lâu đời của các cụ ta xưa :

Trông mặt mà bắt hình dong,

Con lợn có béo thì lòng mới ngon.

Và chẳng tướng thuật là một trong những cao thuật nam tử khi phách ra hồ hải phiêu linh không thể không biết đến.

Cái đẹp của mắt tục và cái đẹp của Thầy tướng

Cái đẹp tục nhãn thường thấy qua miệng các nhà văn như Lý Bạch từng ca tụng Dương quý Phi bằng những câu thơ Xuân tường nghệ thường hoa tường chung..... Nhất chi nùng diễm lộ ngưng hương v.v..... Hoặc trong các bộ kinh ái tình của Ấn Độ tán tụng:

Nàng uyển chuyển như con thiên nga, khoan thai yêu diệu. Đôi mông tuyết diệu; đó là một trái Nitambini. Nàng đẹp tựa như một nụ sen, đẹp như Rathi nữ thần của khoái lạc. Người Y pha Nho nói người đàn bà muốn hoàn toàn đẹp phải hội đủ ba mươi điều kiện:

Ba thứ trắng: da, răng và đôi bàn tay.

Ba thứ đen : mắt, đôi mi, đôi mày.

Ba thứ đỏ : môi, má và móng tay.

Ba thứ dài : thân, tóc và tay.

Ba thứ ngắn : răng, tai và đôi bàn chân.

Ba thứ nở : ngực, trán, mi mắt.

Ba thứ hẹp : miệng, eo, gót chân.

Ba thứ bụ bẫm : cánh tay, đùi và bắp chân.

Ba thứ nhỏ : núm vú, mũi, đầu.

Thi sĩ Ronsard say sưa tả mỹ nhân :

J'aime la bouche imitante la rose

Au lent soleil de Mai déclose.

Tướng lý đã chẳng khác chi một gáo nước lạnh dội ùa vào văn chương cho văn chương tỉnh mộng nhìn vào thực tế tàn nhẫn. Sách tướng đưa ra qui luật : Mỹ nhân thường tác kỹ (người đẹp thường hay làm điếm). Nếu ta đi vào các nhà nhậu các nhà hát cô đầu hoặc những chốn ăn chơi tất không ai phủ nhận rằng nơi ấy có nhiều người đàn bà đẹp theo con mắt tục hơn là vào một dạ hội gồm các bà lớn tụ hội.

Nếu ta lại quây riêng mười kỹ nữ ra ta sẽ dễ dàng tìm thấy từ 4 đến 8 người đẹp (tục nhân), còn nếu nhìn các bà vợ của cả một nội các thì phải khó khăn lắm mới thấy vài ba mỹ nhân.

Tướng nhân và tục nhân khác biệt hẳn nhau ở điểm này. Nhưng chính tướng nhân và tục nhân lại gặp nhau trên một điểm khác đó là vẻ đẹp hoang hậu, vẻ đẹp

công chúa, tuy nhiên về đẹp ấy cực hiếm không phải lúc nào cũng có. Về đẹp ấy là vừa đẹp người vừa đẹp tướng. Tại sao đàn bà nhan sắc thường hay làm điếm ?

Sách tướng giảng rằng :

Mỹ nhân thường tác kỹ, mỹ trung hữu chí sử. (Đàn bà nhan sắc làm đi bởi tại trong vẻ đẹp có cái cực xấu). Cực xấu ấy mệnh danh chuyên môn là phá tướng, Tỉ dụ diện mạo rất đẹp nhưng tiếng nói rề rề như lệnh vỡ, Thê thái mảnh mai mà bước đi nặng nề như đàn ông. Môi má trắng sạch mà thân thể lại ô cấu hôi hám, hoặc tóc không cứng, hoặc tay nhũn như không có xương. Rõ hơn nữa, gái điếm phần lớn đều có tướng trán rất xấu ; thấp quá, hẹp quá, lệch lạc, không bằng phẳng hoặc khoảng chân tóc không đều đặn, thiên lệch (bộ phận từ góc trán thái dương) hãm hay óp, ấn đường (khoảng trên sống mũi giữa hai đầu chân mày) quá hẹp lõm sâu. Trán là thuộc vận hành từ 16 đến 21 tuổi, cũng là khoảng tuổi dễ bước chân vào nghề kỹ nữ.

Về phá tướng có một chuyện điển hình là chuyện nàng ca kỹ Hạnh Xuân tại xóm ăn chơi Bát Đại Hồ Đồng, Bắc Kinh đời vua Quang Tự nhà Thanh.

Nhân Hạnh Xuân từ diện mạo đến thê thái không ai không nghĩ nàng là một quý phu nhân, vừa đẹp vừa đoan trang bất luận đi đứng ăn nói, năm ngời nhất nhất đều không hơn một cử chỉ thô tục, không lộ một vẻ dâm tiện. Thế mà Hạnh Xuân lại là một kỹ nữ. Có điều nàng rất

nổi tiếng, những người được đến với nàng hầu hết là đạt quan quí nhân, giang hồ khí phách, phong lưu văn sĩ hay đại phú thương.

Thường thường một danh kỹ tiếng tăm như thế không bao giờ hành nghề quá một năm là đã theo về các hào tộc phú gia để làm thiếp hầu. Lại lòng thay Hạnh Xuân ở Bát Đại Hồ Đồng có tới ba năm trường.

Một hôm, trong đám người yêu Hạnh Xuân cuồng nhiệt có vị phú thương ở Sơn Tây họ Hạ, muốn cưới Hạnh Xuân về làm thiếp. Giá cả chuộc Hạnh Xuân tuy rất cao nhưng đối với ông ta chẳng thành vấn đề. Hệ trọng nhất đối với phú thương họ Hạ trái ngược với thường tình lấy thiếp mong con, Ông ta không muốn Hạnh Xuân có con vì vợ cả và người thiếp đã sản xuất cho gia đình nhà ông tám chín mạng rồi. Ông say mê vẻ đẹp mê hồn của Hạnh Xuân mà người đàn bà sinh đẻ sắc đẹp dễ phai tàn, làm thế nào biết chắc Hạnh không sinh hài tử ? Số Bất tự của nàng vì sớm lưu lạc từ ấu thơ nên chẳng ai biết. Chỉ còn cách xem tướng, Họ Hạ bèn mở tiệc mời một vị túc nho rành tướng số đến xem cho Hạnh Xuân. Mặc tiên sinh (tên vị túc nho) uống vài chung rượu do Hạnh Xuân tiếp rót, ông định thần ngắm, nghĩa nàng hồi lâu rồi ghé tai nói nhỏ với Hạ phú thương rằng: Tôi khuyên ông không nên lấy Hạnh Xuân, tuy đẹp nhưng tướng cách nàng nhất định không thể sinh con đẻ cái được. Lời

nổi của Mạc tiên sinh làm cho phú thương họ Hạ rất vui mừng nên hỏi thêm Hạnh Xuân còn tướng xấu nào khác nữa? Mạc tiên sinh đáp: Thật quái! Tướng mạo biểu diện của Hạnh Xuân đáng là một quý phu nhân ít nhất cũng từ tam phẩm trở lên mà sao lại luân lạc chốn lầu xanh. Tôi chưa tìm ra nguyên do. Lẽ ra bây giờ nàng đã lấy chồng bậc quý nhân, chứ không phải lấy ông chồng là phú thương.

Họ Hạ tự tay rót rượu mời Mạc tiên sinh và soãn soãn xin Mạc tiên sinh cố tìm kiếm lý lẽ ba đào của Hạnh Xuân. Mạc tiên sinh lại ngẫm nghĩ hồi lâu rồi lắc đầu nói: Không thấy. Chắc Hạnh Xuân có một điểm phá tướng ẩn kín đây đó.

Nhân dịp Mạc tiên sinh lưu lại Bất Đại Hồ Đồng cùng Hạ phú thương tưới bữa, ông có dịp cùng Hạnh Xuân đàm đạo mới đem chuyện tướng ra nói. Mạc tiên sinh bảo Hạnh Xuân:

— "Cứ xem tướng mạo của cô thì phải ở ngôi tam phẩm phu nhân mới phải, thế mà chẳng hiểu có điểm phá tướng nào đã khiến cho cô lâm vào chốn giang hồ!

Lần khác Mạc tiên sinh cùng Hạnh Xuân nói chuyện lâu hơn, và lần này cuối đường hầm đã có tia sáng. Ông già hơn năm mươi tuổi suốt buổi không hề một tiêu tiện mà cô gái 19 xuân xanh chốc chốc lại phải cáo lỗi. Lúc đó đường vào hạ tiết, đa hãn thiếu thủy (nhiều mồ hôi, ít

tiểu tiện) mới phải, đúng rồi đây gọi là âm trung tiết/khi sách tướng ghi rành rành.

Mặc tiên sinh ghi nhận điểm phá tướng đó, tiết lộ với bạn của Hạnh Xuân là Hồ Ngọc kể cho biết thêm chẳng những Hạnh Xuân có thói quen luôn luôn tiểu tiện mà thôi. Cả việc đại tiện Hạnh Xuân cũng khác người ta, mỗi lần nàng làm công việc đó tưởng chừng như xỏ ruột. Tiểu tiện đại tiện chẳng phân biệt trước sau ào ào rơi xuống như hắt chậu nước Mỹ trung hữu chí sử là vậy.

Sách tướng viết :

Sử nữ giá quý phu, sử trung hữu đại mỹ nghĩa là gái xấu lấy chồng sang, trong cái xấu có cái cực đẹp. Trên tướng thuật nhìn cái đẹp theo tục nhân tuy có điểm tương đồng nhưng ở mặt khác lại có điểm tương phản, cho nên quan điểm và quan niệm về Đẹp của tướng nhân thường thường xung đột với quan điểm và quan niệm của tục nhân.

Tỉ dụ tự cổ về đẹp của mỹ nhân là da thật mềm mại êm như bông hay thiên kiều bách mỹ. Thế nhưng tướng lý cho vậy là dâm tiện. Nếu cứ theo tục nhân để định cuộc đời tất có ngày hổ to.

Di nhiên những vẻ đoan trang, thùy mị, nhân tính, hoa quý, trong sáng thì tướng nhân và tục nhân đều cùng một quan niệm và cùng một quan điểm. Tuy vậy qua kinh nghiệm và thực tế đầy rẫy ngoài đời thì người đàn bà ở

vị nguyên phối (vợ lớn) ít người đẹp theo tục nhân mà người đàn bà ở địa vị trắc thất (vợ bé) thì nhiều người đẹp theo quan điểm tục nhân. Các cụ cổ khôn lắm nên đặt lệ :

Thú thê thú đức. (lấy vợ lấy đức)

Thú thiếp thú sắc. (lấy thiếp lấy sắc)

Cũng lạ là hồng nhan bạc mệnh hay phong lưu khuyết đức phần lớn ứng vào thân phận thiếp mọn. Chém cha cái kiếp lấy chồng chung, kẻ đắp chăn bông kẻ lạnh lùng. Ấy vậy mà kẻ đắp chăn bông thường không đẹp bằng kẻ chịu lạnh, kẻ chịu lạnh đa số có sắc, tướng, mỹ. Đã có sắc tướng mỹ thì cũng đa số vượng mặc cảnh hoa tường liễu ngộ. Vì ở cảnh hoa tường liễu ngộ nên mới gặp kẻ tìm hoa hỏi liễu để trở thành thân lẽ mọn.

Cho nên về tướng lý, chỉ đẹp sắc không phải là quý tướng. Chẳng phải ngày xưa mới thế, ngày nay cũng vậy. Các mình tinh môn bạc chửa lấy chồng đã nổi tiếng nhiều chồng. Và khi lấy chồng các mình tinh gần như chẳng bao giờ ở địa vị nguyên phối. Hồng nhan, phong lưu, khuyết đức, bạc mệnh theo tướng lý vẫn hằng liên hệ với nhau.

Trái lại, những người đàn bà ở ngôi vị nguyên phối không phải là người có sắc tướng mỹ mà là người có tướng cách mỹ (đẹp tướng). Bởi tại tướng cách mỹ ít người nhìn ra, nếu không biết tướng thuật nên phê phán qua tục nhân bằng hai chữ xấu xí.

Hồi Ngô bội Phàn còn làm mưa làm gió trên cảnh

trường Trung Quốc (thời mạt Thanh sắp xảy ra cách mạng Tân Hợi), có mở bữa tiệc yến lớn mời khắp mặt vai về đương thời. Trong số có nhà coi tướng họ Đàm. Theo những biên chép của vị tiên sinh coi tướng ghi lại thấy bữa tiệc ấy như sau :

« Nhờ bữa tiệc này tôi thể nghiệm rõ ràng nguyên tắc tướng pháp về lẽ xấu đẹp của người đời. Tôi thấy ở đây, ngoại sảnh đề tiếp loại thiệp hầu thì ai ai cũng mận mà quyến rũ nhưng nhìn kỹ chẳng một người là con nhà phiệt duyệt hay khuê các. Phảng phất chỉ có sắc thái xuất tường hồng hạnh hoặc ti bà biệt điệu mà thôi.

Khi vào tới nội sảnh, nơi dành cho phu nhân Ngô bội Phu tiếp các bà nguyên phối khác thì tuyệt nhiên không thấy một vết tích truy lạc pho ng trần. Hơn 24 vị thái thái, quá nửa không có sắc tướng mỹ thì thật là mãn thiên tinh đầu (đầy trời sao sáng). Có người lưng như lạc đà, có người cục mịch như thôn phụ, nhưng không người nào không có một tướng cách rất đẹp. Người thì một cái mũi đầy đặn giữa đôi mắt đôi mi phi thường thanh tú. Người thì tam đình (mặt chia ra làm ba phần gọi là tam đình) từ trán xuống đến giữa hai mắt là thượng đình, từ giữa hai mắt đến đầu sống mũi (sống mũi) xuống đến đầu mũi là trung đình, từ đầu mũi xuống cằm là hạ đình. Người thì ngũ quan tương phối đoan chính minh lượng.

Như vậy theo pháp quy nạp thì ưu điểm cửu tướng cực khả dĩ chia làm ba loại :

1. -- Trong xấu có điểm cực tốt (sử trung hữu đại mỹ).

2. -- Cái tốt bên trong (nội tại mỹ) là tính kiên trinh, ôn nhu.

3. -- Thái độ bao dung.

Vô luận nam hay nữ nội tại mỹ bao giờ cũng hơn cái đẹp bề ngoài. Nhất là con gái lãng lơ càng đẹp càng là hạ cách.

Nhớ đến Vương chiêu Quân ngày xưa sở dĩ nàng phải chịu kiếp công Hồ chắc là nàng có điểm phá tướng cái điểm phá tướng ấy là sự thực chứ không do Mao tiên Thọ vẽ thêm đâu.

Tiếng nói của người đàn bà quan trọng bậc nhất

Tướng gia Tề Đông Dã kể rằng thuở thiếu niên ông theo người cậu ruột đi yến hội tại một nhà ở đường Tây Trục tại thủ phủ Bắc Kinh. Người cậu vốn là công chức cao cấp chính phủ đương thời, giao du rộng lớn, lại rất am tường tướng thuật. Biết tướng thuật cũng là một tài năng cần thiết để giao thiệp trong chính giới lúc bấy giờ. Bữa yến hôm ấy vấn đề tướng số được đem ra bàn cãi sôi nổi. Đề tài đưa ra là tướng về âm thanh. Nhiều người không tin rằng âm thanh có thể ảnh hưởng đến vận mạng con người như cậu tôi nghị luận (lời Tề Đông Dã). Cuối cùng chủ nhân bữa tiệc thứ tài. Buồng

bên trong có một bàn các bà đánh mà chược (bài chim), tấm màn phủ kín. Chủ nhân ông yêu cầu cậu tôi lắng nghe tiếng nói của 5 bà trong đó để đoán vận mạng. Mọi người ngồi im nghe. Vào lúc bên buồng có ván bài ù muối, các bà huyền não ầm lên vì ba bà khác người nào cũng chờ mún cun.

Ông cậu tôi bỗng nói :

Nữ đời nam thanh (người đàn bà nói âm thanh đàn ông). Ai có tiếng nói ấy tất đã khắc phu, Chủ nhân chịu ngay và nói cho mọi người biết bà ta là góa phụ của họ Tiều trong bộ giáo dục.

Cậu tôi vẫn lắng nghe và nói tiếp :

Cô nhận thất quần chi thanh tất thị iy phu ! « tiếng nói nức nở cắt đoạn chẳng khác chi con chim nhận lạc đàn tất phải xa lìa chồng con.)

Chủ nhân hân hoan ra mặt rằng : Tiên sinh đoán không sai, đó là tiếng nói của bà vợ ông tổng lý bưu điện đã bị bọn quyền phi bắt đi mất tích từ năm năm nay chẳng biết sống chết thế nào.

Cậu tôi hầu như chẳng để ý đến lời tán tụng lắng nghe tiếp rồi nói luôn :

Cuồng thuyền văn tháo sát nhị phu (ò ạt như tiếng ve sầu kêu buổi chiều, sát hai chồng).

Đến đây thì chủ nhân hoàn toàn bái phục ông vỗ tay khen lấy khen để rồi dục cử toạ đồng thanh yêu cầu ông cậu tôi giải thích.

Cậu tôi chậm rãi giảng giải :

Nữ đối nam thanh là một loại phá tướng của phụ nữ, nhưng không nhất định phải khắc phu vì cuối tiếng có âm thanh sắc nhọn làm chói tai (thích nhĩ). Bà ta lấy chồng không quá hai năm thì chôn chồng. Nói thanh âm chói tai làm người ta nhớ lại bà Trần lệ Xuân trong những bài diễn văn bà đọc năm 1963 hay trước đây. Còn về cô nhận thất quần chỉ thanh muốn đoán cần phải rõ nó đã trở thành tiếng kêu thương chưa. Nếu chuyển rời mà tiếng kêu thường thanh trường thì chồng chết, thanh đoản may ra người xa còn sống, đến như cuồng thuyền văn tháo tiếng đầu tiếng cuối đồng âm vốn là tướng bản tiện chứ không khắc phu. Tướng ấy chỉ khắc phu khi nào tiếng đầu tiếng cuối như có khoảng nghẹn ngào cắt đứt.

Chủ nhân chen vào nói :

Chúng tôi bội phục tiên sinh đoán tướng ba góa phụ, bây giờ đến lượt hai người đàn bà mà tiên sinh chưa nói tới. Trong số thực khách cũng có vài ba vị nghiên cứu tướng học nên cậu tôi quay lại thỉnh họ cho ý kiến. Thế là mấy vị nghe theo lời chủ nhân cùng lắng tai nghe.

Một lát ông họ Kha nói :

Tiếng nhẹ nhưng có lực, vượng phu vượng tử.

Ông họ Đặng nói theo :

Thanh âm có vận diệu, trường thọ chi tướng.

Và cuối cùng ông họ Ngũ :

Nhỏ nhẹ như tiếng suối reo, nữ nhân tài đức kiêm toàn. Cậu tôi nghe tất cả mọi người nói, phê phán xong rồi mới nói : Các vị đoán trên đại thể rất đúng nhưng vào chi tiết có điều sai. Thanh âm người đàn bà này tuy hữu lực giống nước suối reo, khốn nỗi vì thanh hơi cụt cho nên dù thừa tài năng nhưng không thọ. Bà ấy năm nay chừng ngoài bốn mươi, tôi chắc không thể sống lâu quá năm mươi.

Chủ nhân lại hỏi đến bà thứ năm. thì các vị kia sau khi nghe tiếng nói của bà ta không ai đoán định được một điềm nào đặc biệt. Riêng cậu tôi đã làm cho mọi người sửng sốt vì ông nói giọng chắc như đinh : «Người này trước ở thanh lâu bây giờ làm thân vợ bé. Lẽ ra tướng kỹ nữ phải trông sắc diện mới thấy, nghe tiếng nói mà đoán ra thì thật hoang đường. Tôi không nhớ cậu tôi giảng ra sao, sau này đi học tướng thuật tôi thấy sách có ghi «đàn bà tiếng nói lớn mà tán mạn tức là «kim thanh phạt mộc chi tượng» thường ở thanh lâu hoặc hành nghề chứa gái».

Coi tướng phụ nữ trước hết phải nghe tiếng nói rồi mới đến sắc mặt, rồi đến hình thể, rồi mới đến tâm tư. Tiếng nói đặc biệt liên hệ tới tánh mạng, hạnh phúc lứa đôi. Thanh âm phá thì các bộ vị khác dù tốt đẹp cũng khó lòng cứu vãn khỏi mệnh số sinh ly tử biệt với chồng con.

Tiếng nói nam tử lấy âm thanh hồng lượng làm tốt còn tiếng nói nữ tử chủ nhu hòa phải nhỏ nhẹ có âm điệu

mới hay. TỐI KỲ là tiếng nói sắc nhọn chói tai nghe khó chịu, đàn đà nói ra thích nhĩ (chói tai) thì chẳng chôn chổng cũng khóc con, đàn ông nói ra thích nhĩ suốt đời phá bại. Thanh âm thích nhĩ có hai loại, một loại thuộc kim một loại thuộc mộc. Khắc phu vào loại mộc thì người chổng chết bình thường nếu khắc về loại kim thì người chết bất đắc kỳ tử.

*Thu có hạn sâu dài không hạn,
Cảm thu sang nhớ bạn lừa đời.
Đoạn trường biết mấy tao nôi,
Khóc rồi lại khóc hờn thôi lại hờn.
Khúc duyên đạo dây đàn ai đứt.
Dao sâu kia cắt đứt lòng son.
Trăm năm lỡ cuộc vương tròn,
Hờn duyên tui phận lệ còn chứa chan.*

(Tương Phố)

Những câu thơ thể thảm trên phải chăng chỉ là tiếng kêu thương của định số ? Khắc sát phu ngoài thanh âm ra còn có tướng nào khác nữa ?

Tướng khắc phu nặng nhất là tiếng nói sau mới đến các tướng khác được phân biệt như sau :

Lưỡng quyền quá cao lộ cốt, trán khuyết hãm, quá thô không tương xứng với mặt, lưỡng quyền lệch cao thấp không đều, quyền phản nghĩa là không chầu vào mũi. Tuy nhiên phải nhìn cho tinh tường đừng nhầm quyền đầy đặn so với quyền cao. Lưỡng

quyền đầy đặn là tính lan ra từ sát làn ranh của tai vòng xương hàm xuống đến làn ranh của miệng làm thành một khoảng to lớn sáng đẹp thì lại là tướng quý phu nhân nếu cộng thêm với cái mũi tốt.

Trán dài, trán vẹo, trán khuyết hãm, trán có ba vết rãnh bị tạp văn phá, trán có soáy tóc như chốn ốc. Mắt lộ tứ bạch (bốn phía trắng), mắt đỏ, mắt vàng, mắt lồi, lông mày mỏng tản mạn, giao nhau.

Tóc xoắn (khô xoắn không phải là uốn xoắn), tóc đầy nặng, chân tóc vượt quá về đằng sau trán, tóc cứng.

Môi cuốn, răng lộ, miệng chụm như thỏi lửa (khẩu suy như hỏa) miệng lệch.

Xương cốt to thô, vai so.

Mặt gầy sắc lộ gân, mặt nhiều lông, mặt lì trệ như sáp

III

Luận về tướng hồng nhan bạc mệnh

Mở đầu tập thơ Chính phụ Ngâm ông Đặng Trần
Côn viết :

Thiên địa phong trần

Hồng nhan đa truân

Du du bi thương hề thù tạo nhân.

Bà Đoàn thị Diễm dịch :

Thuở trời đất nới cơn gió bụi

Khách má hồng nhiều nỗi truân chuyên.

Xanh kia thăm thẳm từng trên

Vì ai gây dựng cho nên nỗi này.

Hồng nhan bạc mệnh đã thành thiên cổ tục ngữ.

Hồng nhan đa truân là lẽ thường tình trong vấn đề nhân sinh.

Bạc mệnh là chết sớm, chết non, phận mỏng, lao đao. Đa truân nghĩa là phiêu bồng, lãng đãng.

Hồng nhan là những người đàn bà trời ban cho một sắc đẹp cực điểm lệ. Hồng nhan cũng là những người đàn bà trời ban cho một tâm hồn mãi tiếp tài hoa thu hút nam phái.

Thiên địa phong trần là cơ duyên để tạo thành những cảnh thảm sầu bạc mệnh và đa truân.

Về tướng thuật trước hết hồng nhan có liên hệ phần nào đến tướng khắc sát chồng.

Tại Trung Quốc có lưu truyền từ lâu đời một chuyện thơ ngụ ngôn kể rằng :

Có ba vị lão nhân ngồi uống rượu đánh cờ bên giòng suối về mặt ai nấy đều thanh thản vui sướng. Có người đến chấp tay hỏi ba cụ về cái thuật trường thọ. Thì thấy ở trong thơ ghi câu : Thất trung lão ấu xū nghĩa là (Trong nhà vợ già xấu). Cả ba cụ nói : Nhà người có biết câu tục ngữ hồng nhan bạc mệnh không các lão đây sở dĩ thọ là bởi tại vợ các lão đây không thuộc loại hồng nhan. Người kia ngạc nhiên hỏi : « Trường thọ với lão bà có chi quan hệ ? Lấy vợ đẹp chẳng là một đại hạnh trên đời sao ? Cả ba cụ đều lắc đầu quầy quậy Không đâu không phải là đại hạnh đâu. « Hồng nhan bạc mệnh yêu khắc phu»

Hai chữ bạc mệnh ở đây là phận mỏng trên phương diện khắc phu. Sách tướng nói :

Tất cả những gì thái quá cũng không tốt sắc đẹp quá hay xấu quá đều thuộc tướng sát phu nếu chính bản thân người ấy không yêu.

Bạc mệnh không chỉ thuần là non yếu như người ta vẫn quan niệm đã thành thói quen từ lâu nay.

Đa truân vốn là nghiệp dĩ của hồng nhan, nếu người đàn bà hồng nhan có nhiều tiện tướng hay dâm tướng. (sẽ giải thích bên dưới). Có thể nói khác đi cái đẹp là nguyên nhân của đa truân, còn ai đa truân bằng những danh kỹ và nếu không đẹp thì làm sao nổi danh ?

Nhất song ngọc tí thêm nhân trầm.

Bán diêm chu thần vạn khách thường.

“Đôi cánh tay ngọc cho vạn người gối

Nửa vành môi đỏ để vạn người hôn.”

Không lẽ bọn phong lưu hoa công tử đồ sộ đi gối tay người xấu để thưởng thức cái môi sứt chẳng ?

Thiên nhân trầm và vạn khách thường xưa nay vẫn là nghịch cảnh vạn cổ sầu của hồng nhan vậy.

Sách tướng nói :

Người đàn bà cần phải có vẻ đẹp đoan trang quý cách và kỹ vẻ đẹp yêu mỹ tiện cách. Nếu đẹp yêu mỹ tiện cách là đẹp hồng nhan bạc mệnh.

Nói đa truân nói bạc mệnh không phải chỉ ở địa vị

tầm thường như ca nương bay bần gia nữ mới phải gánh chịu, Một khi đã phạm tướng hồng nhan bạc mệnh thì dù ở địa vị tột đỉnh rồi, cũng chẳng tài nào tránh khỏi.

Như cuộc đời nàng Lục Châu vợ của phú gia địch quốc Thạch Sùng. Quê Lục Châu ở Hợp Phố nơi sản xuất những ngọc quý, nàng họ Lương lịch sử ghi chép nàng là một mỹ nhân nổi tiếng đời Tấn. Các tay buôn ngọc đồng ý với nhau lấy tên Lục Châu là một loại ngọc quý nhất, đắt như tằm mà đặt tên nàng. Đương thời có một triệu phú danh tiếng giàu có thành điền chủ của Trung quốc tên là Thạch Sùng nhân lần viếng thăm nước Giao Chỉ lúc về qua Hợp Phố (thuộc tỉnh Quảng Tây) đã gặp nàng Lục Châu. Thạch Sùng cậy người mai mối với sính lễ ba đấu ngọc lớn đắt giá vô kể. Cha mẹ nàng thuận gả cho Thạch Sùng làm á thiếp. Thạch Sùng đem nàng về đất Lạc Dương ở tỉnh Hà Nam ở đây Thạch Sùng có một dinh cơ cực kỳ mỹ lệ Kim Cốc Viên mà nhiều danh họa đã từng lấy làm đề tài cho họa phẩm. Trong Kim Cốc Viên mỹ nhân nhiều như mây tụy, nhưng từ khi có nàng Lục Châu đến thì sắc đẹp của mọi người lu mờ ảm đạm hết, Thạch Sùng giao du quảng bác, từ khi được Lục Châu quản xuyên giao thiệp thì Kim Cốc Viên càng nổi danh. Trong đám bạn bè lai vãng nhà Thạch Sùng có tên Tôn Tú là người thân tín của Triệu Vương Tư Mã Luân. Tôn Tú mê Lục Châu đã nhiều lần chọc ghẹo Lục Châu bị

nàng cự tuyệt, Thạch Sùng nổi giận cấm cửa Tôn Tú. Tôn Tú oán giận. Nhân cơ hội Thạch Sùng không ủng hộ Triệu Vương trong sí đồ thoán nghịch, Tôn Tú sui Triệu Vương mang quân đánh Kim Cốc Viên bắt giết Thạch Sùng, Nàng Lục Châu chạy lên lầu cao nhảy xuống chết. Cái chết của Lục Châu trở thành một kịch phẩm hay của Văn học Trung Quốc đó là vở kịch Truy Lâu.

Một chuyện khác nữa là chuyện Mai Phi :

Mai Phi là một phi tần rất được sủng ái của Đường Minh Hoàng. Nhưng từ khi Dương thái Chân tức Dương quý Phi vào hậu cung thì Mai Phi bị thất sủng,

Nàng sinh ra đời ở Mai hoa thôn tên thực là Giang Thái Tần do Cao Lục Sĩ tuyền về Trường An. Đường Minh Hoàng vừa trông thấy là mê luyện ngay. Nhân vì nàng yêu hoa mai nên Đường Minh Hoàng gọi nàng là Mai Phi. Mai Phi có sắc dáng mảnh dẻ và hai mắt như hai viên ngọc. Về sau Đường Minh Hoàng đổi tính yêu người bự bẫm là Dương quý Phi nên xa lánh nàng. Vì Dương thái Chân có tính ghen ghê gớm, bởi vậy Đường Minh Hoàng đôi lúc nhớ đến sủng phi cũ thì cũng không dám bén mảng đến Thượng dương Cung nơi nàng ở. Một lần, có sứ thần dâng vua đôi chân châu. Đường Minh Hoàng tưởng nhớ Mai Phi, lên gọi người thân tín đem lại tặng Mai Phi, Mai Phi buồn rầu không nhận gửi lại trả với một bài thơ như sau :

Liễu diệp song mi cứu bất miếu
 Tàn trang hòa lệ ở hồng tiêu
 Trường môn tự thị vô sơ tây
 Hà tất chân châu ủy tịch liêu
 «Lâu rồi không vẽ chân mày lá liễu
 Quần áo xưa đã hoen ố lệ buồn
 Cửa ngõ căn phòng còn không lau rửa
 Thì cần gì châu ngọc để vẽ về nơi cỏ đơn»

Về sau An Lộc Chân khởi loạn, Đường minh Hoàng phải rời kinh đô chỉ mang theo Dương quý Phi. Mai Phi ở lại bị giết trong cơn binh lửa.

Lịch sử tướng thuật chép: Mai Phi và Lục Châu đều có đôi mắt «nhân lệ uông uông», lúc nào cũng ướt như đầy nước mắt. Đó là một phạm kỵ vì theo tướng thuật người đàn bà đẹp cần có nét tươi nếu diện đối sầu dung là không được thiện chung.

Nói đến hồng nhan bạc mệnh người ta không thể quên nái chết của ngôi sao chiếu bóng Lâm Đại. Khi báo loạn tin Lâm Đại tự tử, các nhà tướng số tại Hương Cảng đã thi nhau giảng luận về tướng và mệnh của nàng. Số mệnh học Trung Quốc thường căn cứ vào tướng và số, nếu nhìn tướng có điều không giải đáp được thì phải xem số. Nếu xem số có sự gì quá khó khăn không khám phá được thì phải xem tướng. Điều đáng chú ý trên tướng mặt của Lâm Đại là đôi mắt nàng có hung quang lại cộng thêm vào đấy tính tình của nàng rất nóng nảy bạo tháo, Tướng

diện và tướng tâm khảng khít với nhau tạo ra một thứ đoán mệnh tướng cho nàng, Theo sách tướng thì mắt hung quang chẳng những đoán mệnh mà còn bị bạo tử hoành tử nghĩa chết không toàn hay chết bất đắc kỳ tử. Ai đã xem phim Lâm Đại đóng tất không thể không lưu ý diện mạo nàng có ba đặc điểm :

a- Quang lộ.

b- Quyền cao.

c- Nhân hung.

Quang lộ tức là tài lộ, lộ tài thường hay chiêu oán.

Quyền cao thường hay chiêu kỵ. (nghi kỵ ganh ghét).

Tính hung tất chiêu hung.

Đàn ông mà quang lộ, quyền cao, tính hung chính là tướng du đảng giết người và bị giết, nếu không là tướng tự tử. Gia cát Lượng xưa cũng mắt lộ quyền cao nhưng vì không có tính hung nên được thiện chung.

Tướng Lâm Đại là tướng hậu trọng rất tốt, mặt nàng ít vẻ hồng nhan bạc mệnh nhưng vì tính hung đi đôi với quyền cao nhân lộ nên kết cuộc tính mệnh bằng tự sát.

Bởi vậy sách tướng thuật mới nói :

Tướng do tâm sinh, tướng do tâm cải.

Tâm tướng ảnh hưởng rất lớn đến hình tướng.

Tuy nhiên cái chết của Lâm Đại vẫn còn gây nhiều tranh luận trong giới tướng số. Họ lập luận mặc dầu tính

tinh Lâm Đại bạo tháo nhưng nàng có vẻ đẹp trung hậu, mặt dàu đôi mắt Lâm Đại chứa đầy chất hung quang nhưng nàng có vẻ đẹp đường mật dịu dàng. Thêm nữa nếu bảo nàng chết vì nhân tướng thì vận mắt là 37, 38 tuổi tất không thể chết vào vận trán là 30 tuổi. Đó là một câu vận hỏi có lý, cho nên nhà đoán tướng phải mượn thuật số để giải đáp.

Người Trung Quốc là cha đẻ ra Tử Vi nhưng họ không xem Tử Vi mà họ xem số bát tự tức là số tám chữ gồm bốn cột mỗi cột hai chữ can chi của ngày giờ tháng năm. (chúng tôi sẽ nói về cách tính số này trong một quyển khác). Lâm Đại sinh năm 1934 (Giáp Tuất) ngày 26 tháng 12 giờ ngọ. Chuyển thành bát tự là : Giáp Tuất Đinh Sửu Bính Ngọ Giáp Ngọ

Toàn số hỏa mộc chiếm tám phần mười. Mộc trợ hỏa thái quá làm cho người mang số trở thành ngoạn nghênh tự ý tạo thành kiếp khổ sinh hay hung thủ. Cho nên khi Lâm Đại chết đúng giờ lúc hỏa viêm thổ tảo, tháng 6 ngày Đinh Mão giờ Ngọ.

Hành vận 28 tuổi của Lâm Đại là Giáp Tuất, lưu niên của hành vận Giáp Tuất năm 30 là Giáp Thìn cộng mệnh số thành ra 3 hỏa 4 mộc đốt cháy cho mà chết.

Hồng nhan với hào kiệt cùng chung một kiếp.

Hồng nhan đa bạc mệnh.

Hào kiệt thân phiêu linh,

Nhưng nếu nói theo triết lý nhân sinh thì hồng nhan mà không bạc mệnh thì thật vô duyên mà bạc mệnh không hồng nhan thì có chi đáng nói cũng như hào kiệt anh hùng mà không phiêu linh thì chỉ là những hào kiệt anh hùng hàng mã.

IV

Nói về đặc biệt dị tướng của phụ nữ.

Tướng học rất bí ảo huyền diệu nên môn học này được quan niệm là môn dễ học khó tinh. Nếu thiếu kinh nghiệm hoặc có kinh nghiệm mà kém linh cảm cũng khó lòng đoán biết lẽ cùng thông.

Tỉ dụ có người trông bề ngoài đường đường tướng mạo mà đường thể đồ gót rõ kỳ khu, vận mạng nổi chìm ưu uất bất đắc chí. Tất nhiên người ấy phải có một bộ vị tướng sinh hoạt sách tướng gọi là thanh trung hữu trọc (trong cái thanh qui có cái ô trọc). Ngược lại có người trông bề ngoài hình dung sũ lậu mà cuộc sống nhất phẩm phong thuận (con bướm thuận gió). Tất nhiên người ấy phải có một dị tướng.

Cho nên khi xem tướng trước hết phải phân biệt rõ ràng thanh trọc để làm căn bản cho sự phán đoán quí tiện hiển ngu,

Xem tướng đàn bà con gái vấn đề thanh quí và ô trọc lại càng quan trọng lắm. Rồi xem đến diện hình, mắt, mũi, miệng. Ba thứ đó cần biết đoán chính hay khuyết hãm để định cách quí tiện vượng phu hại phu. Tuy nhiên phải lưu ý hết sức để tìm biết người đàn bà con gái có mang một dị tướng đặc biệt nào không. Có điều lạ là đàn bà sinh quí tử, cực vượng phu hưng gia thường hay mang dị tướng tí dụ : như đầu như chu sa, lỗ rốn đỏ hồng, hay sâu rộng hình tròn hoặc nốt ruồi đỏ ở chỗ kín (khoảng từ bụng dưới xuống gần đầu gối. Một khi đã mang dị tướng thì người đàn bà bất kể diện mạo đoan trang hay thô hậu đều có thể vượng phu, sinh quí tử.

Tướng đẹp bên ngoài của phụ nữ thì sách tướng ghi như sau : Nga mi (mày ngài), phương nhãn (mắt phương), huyền đởm tị (mũi như trái mật treo), anh đào khẩu (miệng như trái anh đào hồng nhỏ), chu sa trường (bàn tay đỏ chót), đào hồng trường (bàn tay hồng hào mịn màng). Những ai có tướng kể trên đều được liệt và hàng phu nhân tướng. Ngoài ra dị tướng còn phải kể tướng thanh âm vì thanh âm rất quan hệ đến sự phân định quí tiện. Phạm nữ tử thanh âm xuất tự đan điền hữu lực, thanh âm như phượng kêu oanh hót nghe êm ái, dịu hiền, trong sạch âm điệu trầm bổng đều được hưởng hạnh phúc gia

đình. Nhược bằng thanh âm vắn đục, thô lỗ rầu rĩ tất là tiện tướng phá gia ly tở, phu tử bạc duyên. Đồi Mạt Thanh mẹ một danh thần cực phẩm là Lý hồng Chương tướng mạo rất sũ lậu nhưng bà có một tiếng nói tuyệt hay nghe bà nói ai cũng cảm mến. Nhờ tiếng nói đó mà người ta quên hết các nét xấu của diện mạo. Sách tướng gọi là : Nhất qui yếm tam sũ (một cái qui chôn vùi ba cái tiện). Hồi bà còn là con gái tiếng bà xấu bay ra ngoài chẳng ai dám hỏi. Về sau bố của Lý hồng Chương đi qua quê bà và ghé lại tá túc ở nhà tở phụ của bà. Lúc gặp, họ Lý thấy bà sũ lậu chẳng hề đề ý. Vài ngày sau, cứ mỗi sáng họ Lý thấy bà ra sân cho gà vịt ăn thì con nào con ấy mỗi khi bà cất tiếng gọi là chạy tới quần quít nom thật vui mắt, cứ mỗi tối tiếng bà vang lên là con nào con ấy ngoan ngoãn vào chuồng. Họ Lý vốn rành tướng thuật biết người con gái này là một loại sũ nữ qui cách nên kết duyên với bà. Một trường hợp khác là bà mẹ của Đồi hồng Từ vị thượng thư danh tiếng văn vũ toàn tài của Trung Quốc. Không chỉ riêng ông mà cả ba anh em đều hiền đạt. Theo truyền thuyết anh em họ Đồi nhờ được ảnh hưởng dị tướng của bà mẹ, Tở phụ Đồi Công vốn là người đọc sách am hiểu tướng số, chỉ vì mệnh vận lận đận nên ông từ bỏ ý định làm quan đi buôn, ngoài ba mươi tuổi chưa lập gia đình, ông tin rằng vận mệnh chưa tới cường cầu làm chi.

Một hôm, có một nữ tử đến mua hàng tuy tướng mạo chẳng đặc sắc lắm nhưng cô ta mũi cao, xương mũi vươn tới

ấn đường ngũ quan đoán chính, nhân thần trùng triệt, lúc nói thanh âm trong êm, tiếng nói thoát ra từ đan điền. Đới Công rất lấy làm kỳ nhìn mặt mày xấu xí của cô nhận ra rằng : tướng tuy đục nhưng thần tú tuy bất hợp với tục nhân, nếu xét về tướng lý thì hết chỗ chê. Đới Công mãi ngắm tướng cô gái thì nữ tì sắp mãi vào tìm. Đới Công quyết nhiên cô ta là con nhà gia thế. Đới Công bây giờ mới biết cô ta còn dị tướng khác nữa mới cho tiền nữ tì hỏi dò, nữ tì cho hay cô ta trông xấu xí nhưng rốn cô tròn to sâu, đầu vú đỏ như tô son. Theo sách tướng những dấu vết ấy là quý cách không những đa phúc lại sinh quý tử. Đới Công bèn nhờ đến hỏi, bên gái tuy là danh gia quý tộc nhưng thấy con gái mình xấu xí và chẳng đã quá lứa nên cũng dễ bằng lòng.

Kể từ ngày Đới Công kết hôn với người con gái xấu xí đó thì công việc buôn bán tiến triển không ngừng, phu sớng phụ tùy gia đạo yên ấm. Đới Công sinh ba người con trai là Đới hồng Từ, Đới hồng Hiến và Đới hồng Tuệ. Cả ba cùng làm đến bậc nhất phẩm.

Sách tướng viết : nữ tử chu sa nhũ tất định sinh quý tử, thật nghiệm vậy.

Trong sách Liễu Trang tướng pháp thiên Vĩnh Lạc bách vấn có ghi một dị tướng khác có thể sinh quý tử là tướng mỡ hôi như sau :

Vua hỏi : “Tuyền cung phi cho mặc áo gấm dày rồi cho đi bộ đến murót mồ hôi để làm gì ?”

Đáp : Nếu không làm sao biết được hương của thân thể. Phạm con gái mồ hôi ướt đầm mà thân thể vẫn thơm tho tất đại cát, trái lại là hạ tiện. Văn chương nói sắc nước hương trời là đã đi vào khoa tướng mà không biết đó thôi.

Vua hỏi : Trong cung có nhiều cung nữ không đẻ con là tại sao ?

Đáp : Cổ nhân có câu : mỹ nữ vô kiên (gái đẹp không vai, tướng quân vô hạng, (võ tướng không cõ). Vai xuôi quá mà thân hình lại yếu ớt, eo nhỏ quá mà thân hình nhẹ bâng. Phạm bốn điều ấy khó lòng hưởng phúc nói gì đến con cái.

Nam nhờ tinh thần phú quý Nữ nhờ huyết khí vinh hoa

Đó là căn bản tướng lý phân biệt nam nữ. Con trai thì tin sinh thân, con gái thì huyết nuôi mạng. Con trai mà tinh khô tất chết. Con gái huyết khô mạng vong. Tinh làm chủ xem tướng ở đâu? Trên trời mặt trăng, mặt trời là tinh hoa, con người có hai mắt là tinh thần. Thần là mầm của tinh. Tinh khỏe nên thần sáng. Thần sáng thì mắt thanh tú. Cho nên trai cần đôi mắt có hắc quang sạ nhân (như bắn vào người). Sách viết :

Nhãn như diêm tất chung thân gia nghiệp vinh hoa.
Thần túc khí túc bạch thủ sáng thành gia nghiệp.
(Mắt đen như diêm sơn, suốt đời vinh hoa.

Thần đủ khí đủ tay trắng gậy dựng cơ đồ).
 Bởi thế con trai mới lấy tinh thần làm chủ.

Con gái lấy huyết làm chủ thì chứng nghiệm ở đâu ?
 Huyết ở trong da, sắc ở ngoài da. Trong da nếu huyết
 đủ thì ngoài da sắc sáng đẹp. Huyết nội, sắc ngoài một
 là rễ một là cây non. Có rễ, có cây, rễ tốt tất cây tốt. Có
 huyết mới có sắc. Huyết bằng lên đề thành khí tạo sắc.
 Cho nên phải đủ khí huyết mới hay. Nhược bằng huyết
 tốt mà sắc không nhuận là có rễ mà không có cây hoặc sắc
 sáng đẹp mà trong vô huyết gọi là hữu miêu vô căn chủ là
 dâm tướng. Nếu huyết nhuận mà bất hoa (nghĩa là không
 có những lốm đốm hồng mờ mờ) thì yếu. Sắc sạm, môi khô
 là yếu hoặc khó sinh sản, Tóc là chất dư của huyết, nếu
 tóc thưa, mỏng, vàng, ngắn thì không tốt. Tóc xanh chủ
 qui dài chủ hiền. Tóc soăn chôn ốc, vàng ngắn là tiện
 tướng hại chồng hại con. Con trai mắt sáng con gái tóc
 dày đều tốt. Ca dao ta có câu : Đàn bà tóc tốt thì sang là
 nghĩa vậy. Sách tướng viết :

*Bìn bạch vô quang huyết bất hoa.
 Quyền cao ngạch tước mục viên tà.
 Chủy tiêm diễm kiều kiếm hung lộ.
 Tam thập niên lai giá thất gia.*

(Da trắng không có quang ánh, huyết bất hoa.
 Quyền cao, trán bạt mắt tròn hay tà thị.
 Miệng dầu, đít cong ngực ưỡn.
 Ba mươi tuổi lấy tới mười chồng).

Sách tướng viết :

Bồi hãm thành khang phụ bất nghi.

Hung đường cao khởi hiếu vi phi.

Tinh hoàng diện xích thần hân lộ,

Bất hiếu bất hiền phá bại thế.

(Lưng có đường rãnh theo xương sống rất kỳ.

Ngực nhô cao thích làm việc bậy bạ

Trông mắt vàng mặt đỏ, môi cuốn lộ si.

Là loại bất hiếu bất hiền loại vợ phá bại),

Sách tướng viết :

Phụ nữ tinh trường bất lộ quang.

Bì hương nhục nhuận hảo hiền tương.

Sắc huỳnh hòa trạch bạch tân diện.

Sinh tử tu đương bá thánh vương.

(Đàn bà mắt dài không lộ quang.

Da thơm, thịt nhuận là hiền lương.

Sắc trạch hòa dịu hơi ần xanh như lòng trắng trứng

luộc.

(Đẻ con tất làm nên sự nghiệp.)

Sách tướng viết :

Trạch phụ hà tu trạch mỹ dung

Kiên viên bồi hậu thọ như tùng.

Tị long phương mục mi câu nhách,

Dưỡng tử tu đương bá thánh quân.

(Chọn vợ cần gì chọn mặt đẹp.

Vai tròn, lưng đầy tất không non yếu.
Mũi rồng mắt phượng, lông mày như lưỡi câu.
Nuôi con cao quý gần thánh vương.)

Sách tướng viết :

Trợ phu tế hưng gia chỉ vị thanh hòa khí tức.

Phụ nhân nữ khí thô nãi hạ tiện chi bối.

(Giúp chồng dựng nghiệp chỉ vì tiếng nói hòa thần
khí đủ.)

Đàn bà khí thô (hơi thô tiếng nói) là loại hạ tiện.)

VI

Đàn bà mang tướng đàn ông.

Hãy tưởng tượng trước mắt ta là bà X, người đầy đà đầy đặn. Đó đúng là một loại phúc tướng. Nhưng nếu nhìn tinh vi có thể tìm thấy rằng cuộc đời bà sát chồng.

Tại sao ?

Đàn bà con gái, mũi là phu tinh, những người nào mũi khuyết hãm tất nhiên phu tinh khuyết hãm không lia bỏ thì cũng khắc sát. Vận mũi kéo dài mười năm từ 41 đến 50 tuổi, nhưng việc ly dị và khắc sát thường xảy ra trước tuổi 41. Bởi vì những người đàn bà khắc chồng con thường kèm các tướng xấu ở trán, ở lông mày, ở mắt. Vận trán là vận trước ba mươi, hay vận mày vận mắt là vận sau ba mươi đến bốn mươi.

Tướng khắc phu quan hệ ở đôi mắt và lông mày,

tuy phu tinh là mũi, nhưng xem tướng phải phối hợp với quyền và mắt. Tướng mắt nữ nhân, nếu lộ tinh lộ quang mờ đục hoặc nhãn hình bất chính, hoặc lưỡng quyền lộ cốt, lưỡng quyền như chấn mũi xuống đều thuộc loại hình khác mà không phải « ly dị ». Cho nên nữ nhân khắc phu đa số từ 30 đến 40 ăn vào vận mi mục và lưỡng quyền.

Như bà X đây, mũi mi mắt, lưỡng quyền không có bộ vị nào khuyết hãm, sao lại dám đoán là khắc phu ? Hãy nhìn cho kỹ : sơn căn (bộ vị gốc mũi nằm giữa hai mắt) của bà ta gồ lên quá cao, nếu tướng ấy với đàn ông thì không làm tướng cũng phải ở ngôi vị cao thuộc hình pháp vì đây là dấu hiệu của quyền sinh sát, với đàn bà vì thiếu đối tượng sinh sát nên trở thành sát phu.

Người đàn bà mang tướng trượng phu gọi là cân quốc phu nhân hoặc nữ trung trượng phu theo sách vốn là quý tướng. Tuy nhiên yếu điểm của nó là phong vận và thần tình của đôi mắt, Nếu như người đàn bà mang tướng đàn ông mà vẫn giữ phong vận nữ tử thể mới là quý. Còn như đôi mắt vẫn đục lộ quang, phong vận thô bạo thì quyết nhiên là không lla cũng khác, mặc dầu tướng này khiến cho người đàn bà thường tháo vát tài giỏi.

VII

Mắt mị và mắt tú.

Theo tục nhãn mị hay tú đều đẹp. Theo tướng nhãn đẹp mị đẹp tú khác hẳn nhau. Qua phân biệt của tướng thuật thì mị là chiều chuộng, vuốt ve, nũng nịu, lẳng lơ ; tú là đoan trang, trong sáng, hiền hòa, dịu dàng. Đàn ông con trai đôi mắt phải thần quang cường phát.

Đàn bà con gái đôi mắt phải hòa huệ, thuần tình. Đôi mắt ấy ví như một khúc nhạc hay, người thưởng thức không biết chán. Người đàn bà nào nhãn lộ hung quang khiến cho người đối diện hãi sợ thì nhất sinh ra tai họa, suốt đời cô độc, khắc sát.

Người nào nhãn quang lưu đãng (ướt át đong đưa) làm kẻ đối diện này kinh thị tâm thì dễ trụy lạc phong trần, khó thoát,

Người nào nhẫn quang đục, thô, quái đản khiến cho kẻ đối diện chán ghét thì suốt đời bần tiện lao đao.

Người nào nhẫn quan nhu nhược, như nhát sợ khiến cho người đối diện vừa thương hại vừa yêu chuộng thì tránh chẳng khỏi bị đàn ông dụ hoặc rồi phụ bạc.

Chỉ có đôi mắt hiền hòa trình thực nên mới gọi là mắt đẹp theo tướng nhân. Vì hòa thực nên mới hậu trọng, vì hậu trọng nên mới uy nghi. Nhờ uy nghi nên người mới biết kính trọng vì nề.

Hòa thực, hậu trọng, uy nghi cộng lại với nhau gọi là tú.

VIII

Xem tướng phải có trình tự trước sau. Mười bước xem

Coi tướng đàn ông hay đàn bà đều phải có trình tự. Trình tự đó, sách thần tướng toàn biên gọi là Thập quan (mười bước xem) và viết như sau (*Chú ý mục này nói thiên về nam tướng nhiều*)

1— Coi vẻ uy nghi như hồ hạ sơn, bách thú sợ hãi, như chim ưng bay trên trời cáo thỏ đều kinh, không mà có uy. Uy nghi là nhờ đôi mắt, lưỡng quyền và thần khí.

2— Coi dáng đôn trọng và tinh thần, Thân như chiếc thuyền chở vạn học thóc cưỡi sóng to tuy bập bênh mà không lay chuyển. Lúc ngồi lúc nằm lúc đứng lúc đi, thần khí linh hoạt thanh khiết. Ngồi lâu không mệt mỏi, càng

ngôi lâu tinh thần càng sáng khoải như mặt trời mọc ở phương đông ánh sáng chan hòa vào mắt người, như vàng trắng thu vãng vặc. Diệu thần, nhãn thần như mặt trời mặt trăng sáng lạn tự nhiên khả ái. Nhìn lâu không mờ. Có những tướng trên chảng đại quý cũng tiểu quý, chảng giàu tì phú cũng triệu phú.

3- Coi đầu tròn, đỉnh đầu trán cao vì đầu là chủ toàn thân, nguồn gốc của tứ chi. Đầu vuông, đỉnh đầu cao là người ở ngôi vị cao tới bậc vua chúa. Trán vuông, đỉnh đầu cao khỏi là phụ tá lương thần. Đầu tròn thì giàu có và thọ, trán rộng thì sang quý. Đầu lệch từ nhỏ truân chuyên, trán vát thiếu niên hư hao. Trán thấp hình khắc và bướng bỉnh.

5- Coi ngũ nhạc tam đỉnh. Quyền bên trái là đông nhạc cần ngay ngắn không thô lộ. Trán là nam nhạc cần ngay ngắn không vát, không hãm, không thấp, không thiên tà. Quyền bên phải là tây nhạc nên đầy đặn, vuông vắn hay tròn chính, không nên nhọn, lệch, lẹm. Mũi là trung nhạc, nên ngay ngắn, sống mũi trực thượng ấn đường không được vẹo, nhọn, gầy, khúc. Sách tướng viết :

Ngũ nhạc câu triều quý áp triều ban.

(Năm nhạc châu vào nhau chức vị đến bậc tể tướng)

Chú ý : Lấy mũi làm chuẩn cho sự châu.

Ngũ nhạc thành toàn thì tiền tài tự vượng.

Tam đỉnh gồm có : trán, đầu, cằm (xem trên) đòi hỏi dài ngắn quân xứng.

Sách tướng viết :

Thượng đình trường thiếu niên mang. (tuổi trẻ
vất vả)

Trung đình trường phúc lộc sung. (có phúc lộc)

Hạ đình trường lão cát tướng. (tuổi già hưởng thụ)

Nếu tam đình không bình đẳng thì cứ căn cứ ba câu
phủ đoán trên mà xét.

6 — Cui ngũ quan lục phủ. Mi (lông mày) là bảo
thọ quan nên thanh cao sơ tú, cong dài, cách mắt hạ
phân là tốt đuôi mày nên chênh lên phía thái dương gọi
là mi phát thiên sung (coi ảnh Chu Ân Lai thấy rõ).
Người nào có bộ mày này thì thông minh, phú quý, cơ
sảo. Nếu lông mày thô đậm, vàng lợt tán loạn, áp xuống
mắt thì thuộc tướng hình bại. Mắt là giám sát quan nên
đen trắng rõ ràng (phượng nhãn, tượng nhãn, long hồ
nhãn, hâu nhãn v.v....). Mắt nên có tinh thần ẩn bên
trong chớ lộ ra ngoài, trông thấy vẻ tự nhiên thanh tú
hoặc tự nhiên có uy lực. Nếu là mắt rắn, mắt ong, mắt
heo thường lộ bên phía lòng trắng, hoặc có xích mạch
(sợi đỏ) đậm ngang con ngươi, trắng đen lẫn lộn, hoặc
thần quang quá lộ hoặc hôn muội là tướng hung, bại,
ngu bướng.

Tai là thái thánh quan không cứ to nhỏ chỉ cần luân
quách (vành trong vành ngoài tai) phân minh. Tai trắng
hơn mặt cực tốt. Thủy nhĩ (tai mọng như bọng nước). Thổ
nhĩ (tai lớn và dầy). Viên kỳ nhĩ (tai tròn như quả cò).

Điểm não nhĩ (tai dán sát vào đầu đối diện không thấy. Tai cao hơn lông mày. Sắc tai hồng nhuận, lỗ tai nhỏ đầu là loại tai tốt tướng,

Loại tai chuột mỏng vênh, tai đuôi tên (nhọn vát) mọc nhĩ (loãn quăn), luân quách phản đều là tướng xấu.

Mũi là thâm biện quan nên đây nở thẳng cao. Những loại mũi tốt là : Long hồ tị, tài đồng tị (như ống trúc chẻ) thịnh năng tị (mũi như nút dây), huyền đởm tị (mũi như trái mật treo). Mũi phải đoan chính không vẹo không thô không nhỏ mới hay. Những loại mũi xấu là : mũi chó, mũi chim ưng, mũi nhọn như mũi dao, mũi chia khúc, lỗ mũi lộ, mũi hếch, mũi có sống mũi cao lộ cốt gọi là cô phong tị. Ai có những mũi xấu kể trên đều bản khố ác tham, làm cái gì cũng hỏng.

Miệng là xuất nạp quan, Miệng tốt tướng là miệng có đôi môi hồng răng trắng, nhân trung sâu dài, hình dáng như trăng treo hay là vòng cung. Miệng chữ tứ, miệng vuông to như miệng hùm, miệng hình dáng tựa con thuyền lật úp, miệng cá ngỗng, môi ngắn răng lộ, môi đen, môi mỏng miệng thô. Miệng xấu tất bị mười năm khốn khổ. Lục phủ là gì ? Gồm có những bộ vị chia ra chi tiết trên trán, lưỡng quyền và cằm.

7 — Coi lưng bụng. Ngực bằng đầy, eo tròn, lưng đầy và bụng dưới to hơn da dẻ mịn màng là tốt. Kỳ lưng thành hổ sấu, lưng mỏng, vai so, eo nhỏ (traí thì phải có vai gái nên vai xuôi, vai nhỏ). Mông cần nở nang

bằng bạn không nên lớn thô. Bụng nên trẻ xứng nghĩa là bụng dưới to, nếu khoảng trên lớn khoảng dưới thót là bụng chim sẻ, bụng chó rất xấu. Sách tướng viết :

«Yêu viên bối hậu phương bảo ngọc đời triều y.

«Eo tròn, lưng đầy thì ăn lộc triều đình.»

«Sợu nhiên bất dị kháng khái quá nhân tất chủ phát đạt
phú quý

(Tinh tình cương nghị kháng khái hơn người tất là
phát đạt quý)

Riêng về tướng đàn ông nên đề ý câu sau đây :

(Đầu đại vô đốc. phúc đại vô nang bất thị nông phu
tất thị đồ bác

(Đầu to mà không có góc cạnh, bụng lớn mà không có
ụ nổi nếu không chân lấm tay bùn thì cũng đặc dài cờ bạc.)

Sách tướng viết

Nam tử eo nhỏ khó lòng có tiền, thêm yêu triết, ngực ưỡn dít cong thì chịu trăm cay nghìn đắng. Nữ tử thì làm nô tì.

8— Coi chân tay. Tay phải dài, chân phải có bụng chân chớ sắc như que củi, chớ có mỗi gân chằng chịt. Bàn tay nên nhiều đường nét lạ, màu sắc hồng nhuận, da thịt mềm mại.

9— Coi tiếng nói và tâm trạng. Sách viết : muốn nhìn sự việc trong tâm thì coi đôi mắt, Mắt hiền ác biết tâm hiền ác, Tâm bất chính tất nhãn gian tà, Mắt nhìn

lên thì tâm sự cao thượng, mắt trông xuống thì tâm sự bần, khổn. Mắt chuyên động mà không nói là trong lòng nghi ngờ lo lắng. Mắt tà thị là loại miệng phật tâm xà ích kỳ hại nhân. Mắt nhìn thẳng thẳng là người trung chính. Mắt ác tâm tất ác, mắt hiền tâm tất từ. Ai dư tiền bạc, lòng quảng đại vui sướng đều thấy hiện sắc chôn vàng đỏ ở nơi ngoạ tâm (dưới mắt) và ấn đường. Đàn ông tiếng nói như sấm sét, như trống đồng, như tiếng vang trong chum, tiếng dài có âm hưởng thì dù tướng mạo không đẹp lắm cũng có thể phú quý. Người nhỏ tiếng lớn, người lớn tiếng oai vệ. thanh âm xuất tự đan điền đều được hưởng phúc lộc lâu dài. Kẻ bần tiện yếu chiết tiếng nói lưu riu nhẹ bắc, hoặc tán mạn (không tiếp nối đều đặn) hoặc như thanh la vỡ, trống thùng, tiếng khô khan khó nghe.

Sách tướng viết :

Phú quý chi thanh xuất tự đan điền.

Yếu tiện chi nhân, thanh xuất thiết đoạn.

(Tiếng nói phú quý xuất từ đan điền (bộ phận dưới bụng trên thận).

Người yếu, bần tiếng nói xuất từ đầu lưỡi.)

Sách tướng viết :

Ngôn vị cử nhi sắc tiên điển

Thoại vị tận nhi khí tiên tuyệt

Cân yếu tiện chi nhân,

(Chưa nói mà sắc mặt đã biến đổi; nói chưa hết mà như hạt hơi đều thuộc loại yếu tiện).

10. Cõi hình cục, ngũ hành. Hình cục là nét chính của nhân thân khả dĩ khái quát thành long hình, hổ hình, hạc hình, ngưu hình hay nôm na là tướng báo, tướng voi, tướng phượng, tướng khỉ thuộc loại tướng quý. Như chur hình cầu hình, mã hình, thử hình (tướng chuột) hồ ly hình thuộc loại hung bạo bản bạc tướng.

Ngũ hành là kim mộc thủy hỏa thổ. (tướng qua ngũ hành rất cao diệu không thuộc phạm vi cuốn sách này.)

IX

Tám kỵ tướng của Phụ Nữ. Tám quyết tự cho tướng Đàn Bà.

Hình tướng đàn bà sách chia ra nào bát bại tướng
ưu sử tướng và thập tiện tướng.

Dưới đây nói về tám điềm kỵ tướng:

a - Kỵ hùng thanh, đàn bà tiếng đàn ông nhất sinh
cổ khô.

b - Kỵ sinh tu, đàn bà có ria mép (không phải là râu
mà là lông non mọc rậm đen) cực đa dâm làm chồng
không chịu nổi phải chết hay phải chạy.

c - Kỵ sà hành, đàn bà đi trườn mình như con rắn
trọng nhục dục, thích hư vinh, không trung thành.

d— Kỳ tước được đàn bà đi như chim sẻ nhảy, dáng đi khinh phù không ăn trọng là người hay cuồng vọng dễ cô độc bị thương.

e— Kỳ đào hoa diện, mặt đẹp ưa nhìn thêm muốn tươi tắn một cách mời chào, thì tính tình sàm mị hay bỏ chông thay chông.

f— Kỳ yêu tước điển cao-lưng ong đít nhỏ thì luân lạc lao khổ, dễ bị cưỡng hiếp dụ hoặc.

g— Kỳ lộ sĩ, đàn bà lộ sĩ, răng sạm nguyệt thì sinh sản khó khăn, hoặc khắc tử.

h— Kỳ quyền cao đâm ngang, Đàn bà có tướng quyền này thường hung ác dã man, khắc phu bại gia.

Sau đây là tám quyết tự :

1 — Nhất kiến khả kính, quý thọ nhi đa nam.

«Mới trông đã kính tất sang và thọ, nhiều con trai»

2 — Nhất kiến khả trọng trinh khiết nhi phúc trạch»

«Mới nhìn đã trọng thì nhiều phúc và trinh khiết»

3 — Nhất kiến khả khinh, bản bạc nhi tiện yếu.

«Vừa nhìn đã khinh khi tất nghèo hèn»

4 — Nhất kiến khả hỉ, tà đảng nhi dị dụ.

«Vừa nhìn đã thích thì dâm đảng dễ dụ hoặc»

5— Nhất kiến khả úy cương cường nhi khi tâm.

«Vừa nom đã sợ thì người ngang ngược ưa đối trá

Tướng này gồm có : thanh sát diện hoành (tiếng lát

sát quyền đâm ngang). Trán rộng quyền cao, chương tướng bộ sà tinh đặc biệt phong thái đàn ông.

6 — Nhất kiến khả khùng, hình khắc nhi tâm ác.

« Vừa nom đã ớn, tất hình khắc và ác tâm. »

7 — Nhất hiển khả ố, sū lậu nhi sù nghanh.

« Vừa thấy đã ghét, người xấu và hôi hám. »

8 — Nhất kiến khả hải, loa văn cổ dộc,

« Vừa thấy đã tởm.... những tướng ghê tởm ở chỗ kín không tiện nói. »

Chín xấu một tốt còn hơn chín tốt một xấu.

Sách tướng viết :

Nhất quý đề cửu tiện.

Nhất tiện phá cửu quý.

« Một quý sáa chín tiện.

Một tiện phá chín quý. »

Đó là định luật đặc biệt của tướng thuật và cũng là căn bản cho việc đoán tướng coi tướng.

Tướng con người ta đại thể chia ra làm các loại hay gọi theo chữ là cách cục.

Cách cục bao giờ cũng luận theo lý tương đối chia ra như sau :

Dầy mỏng (hậu bạc).

Thiện ác. Thọ yểu.

Quý tiện.

Tướng bên ngoài lấy dầy mỏng làm chủ. Tâm tướng lấy thiện ác làm chủ.

Một quý sáu chín tiện, một tiện phá chín quý ý nói tướng người ta trong nhiều tướng tiện mà có một tướng quý thì tướng quý khả dĩ sủa bỏ những tiện tướng kia đi. Ngược lại trong nhiều tướng quý mà có một tướng tiện thì những tướng quý kia bị phá. Ta thường nghe nói phá tướng là nghĩa ấy.

Các nhà tướng Trung Quốc rất hứng thú với việc đi khám phá những điều mới lạ của định luật này. Tại Bắc Kinh để đô của nhiều triệu đại nơi tụ tập của các đại quan quý nhân tứ xứ cùng các vị phu nhân. Trên tổng số rất ít người về tướng cách được thập toàn thập mỹ những tướng "nhất quẻ" thì rất nhiều. Tướng thập toàn thập mỹ thường dễ nhận mà tướng nhất quý hay nhất tiện rất khó xem. Quý nhân ai cũng có những đồ phụ tùng như kiệu, người hầu. Tiện nhân trái lại thật là dẫn dỉ mắt thường nhìn cũng thấy. Khó là ở nơi tìm ra cái họa sắp tới của kẻ tiền hô hậu ủng và cái phúc đang chờ của người cơm ăn bữa đói no.

Nghiên cứu về tiện tướng ở Bắc Kinh các nhà tướng thường đến kỹ viện Bát Đại hồ đồng, Ở đây người ta có thể nom tận mắt những người đẹp xứng đáng

là «hoa quốc tòng thống» Ở đây người ta cũng thấy tận mắt những bộ mặt dâm ô, ti nữ, thô tục. Mỹ nhân theo tục nhân là cao quý, kỹ nữ theo tướng lý là hạ tiện, Ở đây trong đầu óc người ta nổi lên hàng trăm dấu hỏi tại sao có những phu nhân đẹp tuyệt vời cũng có những vị nhất phẩm phu nhân xấu xí là xấu? Tại sao cũng vẻ đẹp «khờ người» lại luân lạc vào chốn thanh lâu khốn khổ này mà con người hình thù quái dị kia lại vớng điều vớng tia. Tất cả nằm trong định luật nhất quý nhất tiện của tướng pháp vậy.

Trịnh tiên sinh thông hiểu tướng lý thường cùng bạn bè đến Bát đại hồ đồng. Theo Trịnh tiên sinh thì tướng đàn bà con gái thường hiền lộ còn tướng đàn ông con trai thì thường ần tàng. Cho nên nét quý tiện của đàn bà dễ thấy. Tại Bát Đại hồ đồng Trịnh tiên sinh đã phát hiện một ít tướng cách không tầm thường đáng tôn đến bậc quý phu nhân.

Đương thời có một danh kỹ tên Thái Phượng quê ở Tô Châu nơi sản xuất nhiều mỹ nữ. Đã nổi tiếng tất phải diễm lệ. Diễm lệ mà làm kỹ nữ tức là một cảnh hồng nhan bạc mệnh. Đợi lúc xuân tàn sắc kém mới lấy chồng là bạc mệnh. Được cao quan quý nhân kết duyên giữa lúc còn vẻ sắc nước hương trời, nhưng phải chịu làm thiếp làm bé cũng vẫn là bạc mệnh. Kỹ nữ đa số vốn vẫn bị cái nghiệp báo vô từ cũng là một thứ bạc mệnh. Lấy chồng dù được làm kẻ thật nhưng tuổi chồng, tuổi vợ lệch

quá xa. Cái cảnh cây lê hoa trắng ôm ấp đóa hoa hải đường chẳng cũng là một cảnh bạc mệnh đó sao.

Riêng về trường hợp của Thái Phụng, Trịnh tiên sinh nghi hoặc vì chưa tìm ra một bạc tướng nào. Lẽ ra Thái Phụng phải lấy chồng rồi, tuy không được làm vợ một quý nhân nhưng cũng là chính thất một phú nhân mới phải. Hơn nữa đào hoa vận đến đã từ hai năm nay. Dò hỏi kỹ càng thì được biết năm kia nàng 17 tuổi bị « phá thân » bởi một phú thương ở Thiên Tân với giá mười ngàn nguyên. Theo tướng lý phá thân cũng ứng vào Đào hoa vận, có khác chẳng là không phải đi lấy chồng cũng không phải được làm vợ. Tuy nhiên cũng theo tướng lý thì con gái xuất giá là sự việc tốt do phúc khí tạo nên; còn con gái phá thân bằng lối mua chuộc là sự việc xấu coi như tai hoa. Sai một ly đi một dặm. Cái sai một ly ấy ở chỗ nào ?

Trịnh tiên sinh rất phục tài xem tướng của Thái đầu Đieu Kim Ngao nổi danh đương thời. Vừa lúc Đieu Kim Ngao du lịch miền Nam đi về Bắc Kinh. Trịnh có ý muốn nhờ Thái đầu giảng cho mình điểm nghi hoặc : Một hôm vào buổi trưa Trịnh tiên sinh biết tin Thái Phụng đi ăn cơm với mấy bà thương gia tại một tiệm lớn. Sở dĩ có bữa ăn này là tại con trai một bà muốn lấy Thái Phụng. Trịnh tiên sinh liền cùng vài bạn đến Thái đầu Đieu Kim Ngao mời đến đó ăn cơm, cốt để Thái đầu đoán tướng của Thái Phụng. Thái đầu Đieu Kim Ngao không hề biết Thái

Phượng là kỹ nữ. Hôm nay Thái Phượng đi ăn với các bà nọ cũng trang điểm rất đơn sơ đạm bạc thật đúng lương gia nữ.

Họ Quách hỏi Thái đầu :

« Tiên Sinh đi vùng Giang Nam lần này với chủ ý : Dục cùng thiên lý mục cánh thượng nhất tầng lâu, nay thu góp chắc được nhiều điều mới lạ, xin tiên sinh cho biết người Bắc kẻ Nam trên phương diện tướng ra sao ?

Điền Kim Ngao đáp :

«Thưa vâng. Đi vạn dặm hơn đọc vạn quyển sách. Chẳng những tôi tìm thấy nhiều điều khác lạ về người Nam người Bắc mà còn học thêm những yếu tố địa lý nhân tố nhân sự ảnh hưởng đến tướng thuật».

Quách tiên sinh tiện dịp bàn bên chọt huyền não liền đưa mắt nhìn sang rồi chỉ tay nói :

«Tướng Nam, Bắc như mấy bà bên đây có dễ dàng nhận ra ai là Nam, ai là Bắc đây chăng ?

Điền Kim Ngao gạt đầu :

«Dễ lắm, Thái đầu cũng quay luôn sang phía đó. Vừa lúc có một bà nhận ra Điền Kim Ngao gạt đầu chào rồi vội chạy sang nói :

Tiên sinh có nhận ra tôi không, tôi là vợ ông Hạ đây mà. Tháng trước tôi dẫn vợ chồng ông họ Trương đến xem tướng, tiên sinh bảo ông ta tháng này

dịch mã động, Đứng quía ông ta vừa có việc đã đi xuống phương Nam mấy bữa nay rồi.

À bà Hạ, ông nhà đâu cả năm nay tôi không gặp,
Bà họ Hạ ghé tai Điều Kim Ngao. nói nhỏ :

Gặp tiên sinh hôm nay thực là may, xin mời tiên sinh sang bên bàn chúng tôi uống vài ly rượu nhân thế gia phúc xem hộ cho một cô nương bên ấy. Theo chúng tôi thì cô ta đẹp lắm, đáng người đầy đặn nhưng chẳng biết tướng cô ấy ra sao vượng phu ích tử không, năm nay có hỷ tinh chẳng ? Hôn phối có mỹ mãn không ?

Nghe bà Hạ nhỏ to, họ Trịnh bên này cùng các bạn như hạn hán gặp mưa liền hối hả dục Thái đầu nhận lời.

Bà Hạ giới thiệu Thái đầu là Trương Tam Gia và giới thiệu Thái Phụng và Lý tiểu thư. Điều Kim Ngao chừng hai mươi phút vừa uống rượu vừa đàm đạo với Lý tiểu thư rồi quay về bàn cũ ngồi không nói chi với các bà hết. Quách tiên sinh lên tiếng khiêu khích mà rằng :

Cô nương bên ấy là thiếu phụ đâu còn là khuê nữ mà sao các bà bên ấy đặt vấn đề cầu thân một cách long trọng thế !

Họ Quách muốn biết Thái đầu phản ứng ra sao ?

Thái đầu Điều kim Ngao cười khà khà nói : Chắc Quách tiên sinh nhìn đã đoán được kẻ phá thân cô ấy rồi thì phải ! Cả bọn cùng cười,

Trịnh tiên sinh nói : "Lúc tiên sinh đi Giang Nam

bọn này như bày trâu không người chăn dắt, lắm lúc bị xị nhiều điềm trông không ra, như trường hợp Thái Phụng Lý tiểu thư đây chẳng hạn, chúng tôi chỉ mang máng nó thuộc cách nhất tiện phá cứu quí, nhưng tiện tướng nào thì tìm không thấy, Chúng tôi đã thấy rằng đáng lẽ phải hai năm trước cô ta phải lấy chồng giàu, thế mà dọ hỏi thì không phải.

Thái đầu nói : Đó là các vị không xét nó trên căn bản vấn đề vậy. Nếu hình thái ấy mà không phân tích qua định luật chân quí và giả quí thì dễ nhầm lẫn. Đúng cô ấy thuộc cách nhất tiện phá cứu quí, mà cách này cũng có thể tìm ra ở trong chân quí nữa mặc dầu rất hiếm. Ta không nên hồ đồ. Cách nhất tiện phá cứu quí thì sự khám phá ra minh tiện (tướng tiện lộ lộ) không khó khăn gì, nhưng khám phá ra ám tiện thì chẳng dễ dàng đâu. Chân quí hay giả quí thuộc chính cách, còn nhất quí thuộc kỳ cách và nhất tiện phá cứu quí thuộc phá cách. Hình tượng mỗi người hỗn tạp bất thuần. Như Lý tiểu thư đây là tướng cục giả quí đeo thêm phá cách.

Trịnh tiên sinh nói :

Đồng ý, về chân giả quí chúng tôi tự nhận đã không đặt ra đề đặt hướng cho đúng. Nhưng xin hỏi tiên sinh tướng pháp có đây cách phát hiện ra ám phá cách không ?

Điếu Kim Ngao mỉm cười :

Tướng ám phá trên đại thể có thể nhìn qua mũi, mắt môi và âm thanh được. Tuy nhiên được như thế chẳng những phải đầy kinh nghiệm còn thêm nhất điểm thiên tài nữa mới xong. Phải có điểm thiên tài ấy mới tiến tới bậc nhìn thần khí mà nhận ra ám tướng.

Trịnh tiên sinh nói :

Vọng khí đi ra ngoài khả năng của chúng tôi, chỉ xin tiên sinh chỉ giáo những điểm dễ dãi hơn, như Lý tiểu thư Thái Phụng đây, nhìn qua mắt, mũi, môi âm thanh có thể nhận ra ám tướng chẳng ?

Điếu Kim Ngao đáp :

Trước hết tôi hãy nói với các vị về nguyên lý đã. Coi mũi chủ yếu phải tìm ra vết tích nhỏ như sợi tơ. Vói đàn ông mũi là thể, vói đàn bà mũi là phu. Vết ấy hiện lên là phu hoặc thể cung khuyết hãm. Coi mắt phải hiểu ánh mắt, khuyết điểm là đào hoa nhân ám tàng dâm quang đây là một phá tướng. Coi môi chủ yếu là nhan sắc, qua sắc môi tìm ra âm sù (hôi hám của sinh thực khí) đó là ám phá cực hại. Coi thanh tướng phải nghe được âm sắc ; có tiếng nói biểu thị một sự khuyết hãm của khuê phòng chẳng những chứng tỏ là dâm phụ còn là loại vợ bị ruồng bỏ nữa. Cô Lý Thái Phụng ám tướng hiện ở trên môi.

Nói đến đây bàn bên kia đã đám. Bà họ Hạ dẫn một bà sang bên này nói với Thái đầu Điếu kim Ngao rằng : Thưa tiên sinh đây là bà bạn thân họ Cừ của

tôi. Bà có cậu con năm nay 30 tuổi lấy vợ đã ba năm nay vẫn hiếm hoi, thầy số báo rằng chính phòng tử tức bất vượng nên có ý muốn chọn thiếp cho cậu ấy. Vậy Lý tiểu thư làm thiếp được chăng ?

Thái đầu đáp : Người ta thường lấy thiếp để hưởng sắc, thì lấy kỹ nữ cũng không sao. Như bà đây muốn chóng có cháu quì thì hà tất phải cần Lý tiểu thư, Tôi muốn nói thẳng ra xin hai bà thứ lỗi, thế cậu nhà vẫn là khách hàng quen thuộc của Lý Thái Phụng ư ? Hay do ai giới thiệu với cậu ấy ?

Hai bà đỏ mặt và đám họ Trịnh cũng ngỡ ngàng.

Giây lâu bà họ Cừu nói :

Cháu hiện ở Thiên Tân và không quen Thái Phụng, do bạn bè giới thiệu, họ cũng cho biết cô ấy là một kỹ nữ nổi tiếng nhưng tài sắc tương mạo kẻ vào loại khá đáng là viên ngọc bích của một tiểu gia. Thêm nữa con dâu cả của tôi kẻ cũng hơi đúng tuổi, cho nên khi cháu nó thấy nơi Lý thái Phụng như thế thì vui lòng ngay.

Điếu Kim Ngao nói :

Cậu ấy quyết định rồi tôi nói nhiều làm gì. Nếu tin tướng số đó là một vấn đề, bằng như không tin thì nói là thừa.

Bà họ Cừu vội nói luôn :

Thưa tiên sinh, cháu nó tin tướng số lắm. Sở dĩ còn chù chừ đến nay chính là tại nó muốn coi xem số mạng Lý tiểu thư cho rõ ràng đây ạ.

Điều Kim Ngao nói :

Theo tôi thì việc hôn sự không thành đâu. Thứ nhất tướng mạo Thái Phụng tuy rất đẹp nhưng cô ta không thể lấy chồng trước 25 tuổi, lấy chồng cô ta nhất định phải lấy người hơn mình ít nhất là 24 tuổi. Thứ hai Thái Phụng tuy có tướng vượng phu, nhưng về tử tức hoàn toàn hỏng, cái mục đích thế thiếp sinh tử của cậu nhà không thể thực hiện được. Thứ ba Thái Phụng tuy nghi dung mỹ lệ nhưng có ám phá tướng khó vừa lòng chồng.

Chàng họ Cừu vẫn còn tiếc rẻ chưa tin hẳn lời Thái đâu, nhờ bạn đi điều tra thêm nữa thì được biết rằng ám phá tướng của Thái Phụng là âm sù rất nặng không một anh chàng nào chịu nổi.

Về sau Thái Phụng đúng lúc nàng 26 tuổi nàng lấy một ông lái muối giàu có họ Vương, ông ta năm ấy 50 tuổi. Vì khừu giác bị hỏng nên đối với ám phá tướng của Thái Phụng ông tuyệt đối chẳng hay biết. Cũng kể từ đấy nàng thoát hẳn nghiệp lâu xanh. Thế mới hay thứ lợn thiu đã có thành hoàng nghệt mũi, ông trời xếp lớp việc đời quả là tuyệt diệu.

Tướng nhất tiện thật lạ kỳ. Người đàn bà dù cho có đẹp như sao băng nếu phạm phải cũng đành cam phận.

Mùi tục lụy như ởng kia cay đắng,

Vui chi mà đeo đẳng trần duyên,

Một nét cực quý của đàn bà : Bất đối lan chi nhi tự hương.

Sách tướng viết : Bất đối lan chi nhi tự hương nghĩa là không dắt hoa lan hoa hồng mà thân thể tự thơm tho.

Hôi hám thân thể hoặc hôi hám riêng bất cứ bộ vị nào đều là tiện tướng như tóc hôi, miệng hôi, nách hôi, âm sú là một trong những tướng lục ác mà âm sú nặng nhất. Ca dao ta có câu :

Thối tai hôi nách đĩnh đĩnh.

Chẳng ai hỏi đến cật mình chính chuyên.

đề chỉ một loại tiện tướng.

Đời vua Càn Long nhà Thanh ở vùng Tân Cương có một bộ tộc Hồi giáo do thủ lãnh Hoắc Tập Chiêm cai

quân. Vợ Hoắc Tập Chiêm là Hương Phi. Thân thể nàng ra sao không ai biết nhưng ai cũng biết tiếng rằng toàn bộ thân thể nàng tiết ra thứ hương thơm dị kỳ cao quý và ngây ngất và nhan sắc nàng mỹ lệ vô song. Vua Càn Long say mê người kỳ nữ liền sai đại tướng là Điều Huệ phó tướng là Lưu Bái xuất lĩnh đại quân tấn công bộ tộc đó. Vua Càn Long ra lệnh tránh mọi sát hại cướp phá và điều quan trọng nhất là phải bắt sống Hương Phi. Quân Thanh tiến tới biên thành, Hoắc Tập Chiêm kháng cự bị bộ hạ làm phản bắn chết. Điều Huệ bắt được Hương Phi về dâng Càn Long. Hương Phi chưa biết chồng đã bị giết nên nàng vẫn mong đợi đề gặp mặt chồng. Càn Long sủng ái như hạt ngọc quý, hy vọng một ngày kia nàng sẽ nguôi và ông vui lòng chờ cơ hội. Hương Phi muốn gì lập tức chiều ngay. Nhưng đã sáu tháng trường Càn Long vẫn tuyệt nhiên không làm thế nào gần gũi Hương Phi dù chỉ là chuyện nắm đôi tay.

Say mê về quyến rũ Càn Long thường lừa lúc Hương Phi không lưu ý ông đứng gần ngơ ngăm nghĩa nàng không biết chán. Một bữa, Hương Phi vừa tắm xong, hương thơm kỳ lạ từ người nàng bốc ra, ôi tuyệt diệu khiến cho ông vua đa tình cảm lòng chẳng được sông vào ngọc thất của nàng và bị Hương Phi cự tuyệt tàn nhẫn. Càn Long đành lui thủ đi ra và nói cho nàng biết rằng đừng chờ Hoắc Tập Chiêm nữa hẳn đã bị bắn chết rồi. Hương Phi từ khi biết tin chồng, nàng khóc

lúc ngày đêm Càn Long thấy nàng ủ rũ tìm cách chiều chuộng, rút cục vẫn chẳng lay chuyển được nàng. Chuyện đến tai Hoàng Thái Hậu, Bà cho người ám hại giết Hương Phi. Càn Long nghe tin than tiếc mãi.

Người mang tướng bất đối lan chi nhi tự hương bao giờ cũng là người cao quý, tao nhã, kiên trinh, đoan trang, đoan chính.

Trong Cung oán ngâm khúc, Ôn như Hầu viết :

Hoa xuân nọ còn phong môn nhị.

Nguyệt thu kia chưa hé hàm quang.

Hồng lâu còn khóa then sương.

Thân khuê còn rấm mùi hương khuynh thành.

Thật đúng vậy, đẹp và thơm không thể tách rời nhau. Tục cũng như tướng trên diềm này hoàn toàn đồng ý. Từ ngàn xưa con người bằng đủ mọi cách đi tìm chút hương thơm nhân tạo nhưng cho đến bây giờ vẫn không chiến thắng dù chỉ mấy may hương thơm trời cho nghĩa là hương thơm của tướng cách.

Dầy và mỏng đối với nhận thân phụ nữ

*Những người thắt đáy lưng ong
Vừa khéo chiều chồng vừa khéo nuôi con
Những người béo trực béo tròn
Ăn vụng như chớp đánh con cả ngày*

Chẳng hiểu người xưa đặt ra câu phong dao trên đây theo ý nghĩa nào. Khéo chiều chồng chỉ đúng theo ý nghĩa yêu đương tình dục và khéo nuôi con chắc chắn không thể đúng của tướng thuật nói vượng phu vượng tử được. Còn béo tròn thì cần phải xét lại cho kỹ, nếu cái béo núng nính thịt mỡ quá nhiều so với xương cốt thì thật là thứ đàn bà ăn vụng như chớp đánh con cả ngày chẳng những thế

tướng cách nhục bất xứng cốt chưa chắc đã có con mà đánh mắng.

Theo tướng thư đàn ba thất đáy lưng ong thuộc loại mình mỏng không hậu trọng là tướng cách phong trần đa truân mặc dầu đó cũng là tướng cách phong lưu. Về phụ nữ tướng thuật lấy hậu trọng mình đầy đặn làm thượng cách cho quý cũng như phú. Người ta có thể kiểm chứng định luật này rất dễ dàng bằng cách trông tướng phu nhân các vị nguyên thứ kể từ Elizabeth, hoàng hậu, Sirikit, Farah Dibah v.v... không ai là không yêu viên bối hậu (lưng đầy eo tròn) ngoại trừ Jacqueline Kennedy.

Đàn bà khác với đàn ông ở tướng đầy mỏng này. Đàn ông điều hình, mộc hình gầy cao thanh tú là quý. Nhưng đàn bà tướng thân như phong liễu không bao giờ là tốt cả. Đọc trong Hồng Lâu Mộng tác giả Tào Tuyết Cần tả các mỹ nhân nào Tiết Bảo Cầm eo như con thỏ xà, thân như trái đào non ; nào Sử Sương Vân lưng ong tay dài, trông tựa như con thiên nga ; nào Vương Hi Phượng với hai câu phấn diện hàm xuân uy bất lộ, đàn thân vị khả tiểu tiên khai. Hết thầy đều có vẻ đẹp thân như phong liễu cho nên Hồng Lâu Mộng mới là cuốn tiểu thuyết điểm tình đầy nước mắt.

Nói đến tướng hậu trọng cần phải lưu ý những điểm căn bản sau đây :

Hậu trọng là đầy và nặng theo nghĩa đen. Tuy nhiên nếu người đầy và nặng thì bước đi phải nhẹ nhàng sách

tướng gọi là thân trọng bộ khinh (mình nặng bước nhẹ) mới quý. Trái lại mình dầy nặng mà đi như cối đá là không đúng cách, nếu mình nhẹ mà bước nặng là tướng nô tỳ.

Hậu trọng không phải là béo múp múp cử động hay ơ ời thịt rung lên. Sách tướng dạy : nhục da cốt thiếu (thịt nhiều xương ít) là tướng tú bà, tướng không con. Xương với thịt phải cân xứng tuyệt đối.

Hậu trọng cần da dẻ mịn màng, không bóng lên như bôi dầu da bóng nhể mình dầy là dâm tiện chi tướng.

Hậu trọng những cần nhục tàng (thịt ẩn) nghĩa là chắc gọn không sờ sờ lòi thối. Sờ sờ là tướng ăn mất phần chồng phần con.

Hậu trọng nhưng trông phong thái không được thô lỗ.

XIII

Dung nghi tươi tắn và dung nghi buồn bã

Tướng thuật cổ đưa ra một định lý căn bản là tướng tùy tâm biến (tướng do tâm mà biến đổi) tinh thần ảnh hưởng mạnh đến hình thái và sinh lý. Phàm con người ta lúc nào cũng uất giận tru sầu thành thói quen sẽ khiến cho bộ mặt hình dạng biến thành tướng bản khổ. Sách nội kinh viết : Ưu tư làm hại con tim, buồn bực làm cho khí tiêu tán, Bởi thế các đạo gia xưa thường dạy người ta lấy tinh thần hoan hỉ để nuôi dưỡng thần khí. Người vui tính bao giờ cũng không mau già và dễ gặp may mắn.

Nguyễn Du trong truyện Kiều ngay từ đầu đã nói rõ cái lý do đoạn đường của nàng hiện hiện qua tâm lý lúc nào cũng buồn khổ. Nàng giới cung thương ca khúc.

nhưng luôn luôn bị ám ảnh bởi một thiên bạc mệnh lại càng nảo nhân. Cho nên khi qua mộ Đạm Tiên nàng đã linh cảm đây chính là cuộc đời nàng đề mà ứ dột nét hoa, sầu tuôn đứt nối châu sa vẫn dài, Kiều hầu như đã tiên đoán cho bản thân nàng.

*Rằng hồng nhan tự thưở xưa
Cái điều bạc mệnh có chừa ai đâu.*

Kiều tuyệt đẹp nhưng đẹp với dung nghi buồn bã mà dung nghi buồn bã theo sách tướng không phải là một tướng tốt. Với tướng thuật dung nghi buồn bã chứa chất một cuộc đời không yên ổn ít gặp thuận cảnh mà lại gặp nhiều nghịch cảnh. Nó cũng chứa chất tính dâm của phụ nữ. Liễu Trọng tướng pháp viết : người đàn bà mặt buồn buồn hay vườn lưng thờ dài là đa dâm.

Thời Nhật Bản xâm lăng Trung Quốc, tạo dựng ngục quyền Ưng Tinh Vệ và lập một cơ sở mật vụ số 716 có vụ nàng Trịnh tần Như mưu sát Đinh mặc Thuận mật vụ trưởng đã làm sôi nổi lòng yêu nước của thanh niên nam nữ Trung Quốc lúc đó.

Trịnh tần Như là hoa khôi của một trường nữ học Thượng Hải, nàng đẹp mê hồn, dung nghi càng đẹp với những nét buồn thảm. Hàng ngày Trịnh tần Như đạp xe đạp đi học, với 16 tuổi ngây thơ không ai ngờ nàng là một gián điệp quan trọng của Trùng Khánh (thuộc chánh phủ kháng chiến). Đinh mặc Thuận say mê Trịnh tần Như và nhờ vậy nàng đã đem về nhiều cho phe kháng chiến nhiều

tin tức quý báu. Sau đó đột nhiên nàng được lệnh hạ sát Đinh mặc Thuần theo kế hoạch đúng ngày đúng giờ nàng phải dụ Thuần đến một tiệm buôn lớn ở Thượng Hải, xuống xe nàng sẽ ra trước và hoài người nằm xuống, nơi ấy đã có người đợi sẵn lia vào trong xe một loạt đạn tiểu liên. Kết quả Đinh mặc Thuần không chết và Trịnh tần Như bị gián điệp Nhật bắt đem xử tử. Lúc ra pháp trường, nàng chỉ đưa ra lời yêu cầu đừng bắn vào mặt nàng hãy để dung nhan đẹp đẽ của nàng nguyên vẹn. Về sau người ta tìm thấy cuốn nhật ký của nàng trong đó ghi về lời thầy tướng số đoán tướng nàng sẽ bắt đặc thiện chung vì lẽ buồn rầu quá lộ trên mặt sắc đẹp của nàng.

Với văn chương Người em sầu mộng đúng là một tuyệt tác của muôn đời, tuy nhiên tướng thật là lại nghĩ khác và không bao giờ hài lòng với nhan sắc diễm lệ đi đôi với tâm lý táng hoa dạ khóc (táng hoa dạ khóc là khóc đêm và chôn hoa) trong tiểu thuyết Tuyết hồng lệ sử.

Phân tích lẽ quý tiện của tướng đàn bà.

Con người sinh ra chịu ảnh hưởng tốt xấu của trời đất và sự chi phối của ngũ hành. Kinh dịch viết :

Kiên đạo thành nam.

Khôn đạo thành nữ.

Lại phân ra âm dương và cương nhu.

Tướng nam tử khác với nữ tử. Tướng đàn bà lấy nhu làm căn bản, tướng đàn ông lấy nhu làm hình thái. Thanh là quý, đục là tiện. Tuy nhiên nếu quá nhu lại là dâm, quá cương lại là hình khắc. Hành động kinh phù (bồng bột lộ liễu) như cột nhà như chiều chuộng là dâm, Đàn bà con gái cặp mắt như thu thủy, sắc như hoa đào,

mới hé môi đã làm người say đắm thì dù cho ăn trong thâm khuê cũng khó lòng trịnh tiết. Con gái nhãn quang bong ra chủ đắm. Sách tướng viết :

Bán tiểu hãm tình dâm dị dụ.

Nhãn quang lưu lộ định tham dâm.

Tướng đàn bà con gái cần có ấn đường nổi ngay ngắn mới giúp chồng phát đạt hưng gia. Nhãn tú thần tàng thì sinh quý tử. Mũi trái mặt treo vượng phu thành danh và có tài quyền. Diện, quyền quá cao khắc tử, hình phụ, tính hỗn láo. Mắt vàng tóc đỏ muộn chồng. Vai so lưng lượn ấu nên bần tiện. Vàng nhiều ngọc lấm chỉ bởi tai rộng mũi lớn. Áo gấm đeo vàng là do mặt đầy đặn vuông vắn, Mắt phượng, trán sáng, má đầy lấy chồng cực phẩm. Trán lệch, cằm nhọn, quyền ngang nghèo mặt rẹp.

Dương quý Phi hiếu sắc chỉ vì nhãn lộ quang. Tạ đạo Uần tai cao bởi tại huyết hòa minh nhuận. Nàng Lục Châu reo mình tự vận do ư nhãn lệ uông uông và ấn đường khuyết hãm. Võ tặc Thiên lên vị chánh cung hoàng hậu nhờ mặt tròn môi đỏ. Vương chiêu Quân chết ở Bắc Phên vì chưng miệng nhỏ, trán ám, răng nhọn. Vợ Chu Mãi Thần không chịu được cảnh khổ vì lỗ miệng rộng, eo nhỏ thân thô. Đàn bà oanh liệt thì mắt lớn mi ngang. Xuất giá vượng phu ích tử mũi sáng, môi hồng ấn đường rộng Nửa đời mà chưa chồng, sắc ám, tiếng khô, thần thô. Một đôi mắt đẹp thiên nhiên tính cách

thông minh. Suốt đời phúc lộc nhưng đa dâm, — da trắng như ngọc, lưỡng nhãn phù quang. Chân mày cánh cung lấy chồng hiền. Ngón tay như măng trúc, da thịt sắc nhuận lấy chồng rất sang, thanh như tấu nhạc du dương chung tu phú quý. Diện mạo đọan, nghiêm ôn nhã, chồng làm nên (làm vợ kẻ nghèo hèn chỉ vì huyết khí bất nhuận.) Vợ người giàu có, bụng đầy rốn sâu. Môi mỏng, da khô đàn bà lắm mồm hay hót. Đầu vú nhỏ, rốn lõi sinh con ngu ngạo vô năng. Gia đạo hưng thịnh, ấn đường sáng sủa, huyết sắc quang hoa. Khắc tử táng phu, mũi ám hãm, ấn đường nhiều vết phá. Mắt lớn quyền cao, cướp quyền chồng. Trán rộng, tóc thấp (tóc con mọc cả trên trán) thì táng tử hình phu và phá tài. Xương thô, thịt rắn, chôn chồng, dâm tiện. Nội trợ hiền năng, bởi chung môi hồng nhãn tú. Minh nhẹ bước nặng, loại hạ lưu. Ăn nói ôn hòa, trị gia khôn khéo.

Bảy tướng hiền, bốn đức và bảy sát của phụ nữ.

Nữ tử có 7 tướng hiền khả dĩ nhìn thấy qua diện mạo :

- a - Đi đứng ngay ngắn, thề trọng.
- b - Tam đỉnh đều đặn sáng sủa.
- c - Dung mạo đoan trang.
- d - Không nói thừa, nhiều mồm loa mép giải.
- e - Lúc ngồi, lúc nghỉ ngay ngắn hiền hòa không rực sáng ươn ọ.
- f - Ngũ quan đều đặn.
- g - Tam đỉnh tương phối.

Có bảy tướng trên thì đệ con đẹp đẽ thông minh và vượng phu.

Nữ tử có bốn đức

1 — Không cạnh tranh với người khác.

2 — Lúc khổ sở không oán giận.

3 — Ăn uống điều độ giờ giấc.

4 — Nghe chuyện không kinh dị, nóng giận không hi hả lộ ra ngoài mặt, điềm tĩnh ôn nhã.

Phạm đàn bà mà đoan trang, nghiêm cung, hình thể đoan chính làm việc chu tất sáng suốt, ngồi không siêu vẹo, ngực rộng mình đầy, vẻ mặt vui, sắc mặt nhuận đều là quý phụ cực vượng phu.

Nữ tử có bảy sát tướng :

— Mắt đẹp nhưng mắt vàng là nhất sát.

— Mắt lớn mà mày thô là nhị sát.

— Mắt to miệng nhỏ là tam sát.

— Mũi có vết là tứ sát.

— Tai không luân quách (vành trong, vành ngoài) là ngũ sát.

— Tóc đen mà thưa là thất sát.

Phạm thất sát dù mặt mày không khuyết hãm ngũ quan đoan chính cũng vất vả hoặc thể nào cũng có tình duyên bất chính.

Sách tướng có câu :

Sắc như đào hoa diện như ngân.

Thùy tri mỹ tướng phân sinh sản.

Hình phạ hại tử vô thành nhật.

Chỉ hảo hao nha liễu hạng vãn,

«Sắc như hoa đào, mặt như áng bạc.

Ai ngờ mỹ tướng lại bị phá.

Hình phu hại tử, vạn sự nan thành.

Biển ra hạng hoa tường liễu ngõ.

Tướng đàn bà kỳ, trán lông mọc soáy, trán cao
diện hãm, trán có tí vết.

Tướng đàn bà kỳ thiếu niên tóc rụng, da căng xương
nhỏ, mặt dài miệng lớn, mặt gầy nổi gân, mặt nhọn eo
nhỏ. Sơn căn thấp, hãm, gầy, cầm vẹo, tiếng nói oang
oang hay khàn khàn, tính nóng như lửa, mặt có bạch khí
như trát phấn, tinh thần thô đục, da thịt lạnh như băng,
bàn tay thô to, vai lưng siêu lệch.

Bạn về tính chất của người đàn bà yêu quái.

Yêu phụ (Vampire) không phải là người đàn bà tham dâm hay dâm loạn mà là người đàn bà dùng tình dục như một thủ đoạn để chi phối nam giới. Mục đích của người đàn bà yêu quái không ở nơi thỏa mãn tình dục, mục đích ở nơi chi phối đàn ông.

Dumas đã tả tâm lý của yêu phụ qua lời nàng Gautier tức Trà hoa nữ :

“ Tất cả đàn ông đều cùng một rước. Khi chúng được thỏa mãn rồi là bắt đầu chán ghét, nếu người đàn bà yêu chúng, chúng dễ dàng ruồng bỏ và áp chế. Riêng tôi, tôi không bao giờ để cho đàn ông thỏa mãn, và bắt chúng

chịu ba điều kiện của tôi : tin tôi hoàn toàn, nghe tôi tuyệt đối và quỳ mọp dưới chân tôi. Ba điều kiện trên đây là đòi hỏi căn bản của bất cứ yêu phụ nào. Nàng đem dung mạo mỹ lệ, và xác thịt khiêu gợi cùng miệng lưỡi gian ngoa để thỏa mãn tâm lý bạo chúa trong người nàng Đản ông trước đản bà yêu quái chỉ là một loại đồ chơi. Tình yêu được đổi thành thứ vũ khí đấu tranh. Ái tình tiêu diệt và nhu yếu chỉ phối làm chủ tề.

Tương cách yêu phụ phải kết hợp vững chắc giữa tâm lý với hình thái mới đoán biết được.

Yêu phụ thường có ba đặc điểm :

- Đẹp lạ lùng ma quái.
- Lòng tự tin rất cao.
- Đa năng hoặc thông minh hơn người.

Tâm lý học phân chia hai loại :

- a) Yêu phụ trong máu huyết, bản chất từ nhỏ đến lớn.
- b) Yêu phụ do biến thái của một duyên có uất ức đau

khổ.

Sử Trung Quốc có nàng Bao Tự ái phi của vua U Vương đời Đông Chu là người đản bà mang bản chất yêu phụ. Yêu phụ do biến thái là nàng Ngư Huyền Cơ, truyện nàng như sau :

Đời Đường có hai nữ thi sĩ luân lạc làm kỹ nữ là : Tiết Đào và Ngư Huyền Cơ.

Ngư Huyền Cơ nổi danh ở Trường An giữa lúc trên chính trị nạn đảng tranh giữa Ngư tăng Nho và Lưu đức

Dạ đang hồi khốc liệt các sĩ đại phu chán ghét chính trị tìm quên lãng vào cuộc sống văn nhân phong nhã mượn rượu tiêu sầu, tìm giai nhân giải muộn. Trong đám có hai nhà thơ lớn là Ôn đình Quân và Hồ Đào Hai người rất quen thuộc với các xóm yêu hoa và đã phát hiện ra thiên tài thi phú của danh kỹ Ngự Huyền Cơ. Tuy là hai bạn tâm giao nhưng số phận Hồ Đào thì vinh quí mà số phận Ôn đình Quân thì lận đận. Hồ Đào làm quan đến chức Thái tử Thiếu bảo, còn Ôn đình Quân ba lần thi không đỗ tiến sĩ lại bị các người chấp chánh đương thời không ưa vì tính ông phóng lãng khinh bạc, Bởi lẽ đó Ôn đình Quân với Ngự Huyền Cơ ngay từ phút đầu gặp gỡ đã thành ra hai kẻ phong trần tri kỷ. Ôn đình Quân nhận nàng làm môn đệ thi học. Buổi sơ tập Ôn đình Quân lấy thi đề Giang biên liễu (Cây liễu bên sông) đề Ngự Huyền Cơ làm bài thơ theo thể ngũ ngôn. Ngự Huyền Cơ chỉ mười phút sau đã viết xong :

Thụy sắc liên hoang ngạn.

Yên tư nhập viễn lâu.

Ánh bờ thu thủy diện.

Hoa lạc diều nhân đờ.

Căn lão tàng ngư quật.

Chi đê hệ khách thuyền.

Tiêu tiêu phong vũ dạ.

Kinh mộng phục thiên sầu.

Thơ mỗi ngày gọt rũa càng hay tại mỗi tình của Ngự

Huyền Cơ càng đắm thắm đối với thi nhân Ôn đình Quân trong khi Hồ Đào cũng yêu nàng. Ngự huyền Cơ không đáp lại tình của Hồ Đào vì họ Hồ thiếu phong thái hào hùng khí phách. Phần Ôn đình Quân tự thấy thân thể mình lênh đênh, tự thấy mình diện mạo xấu xa không xứng với nàng nên bỏ đi. Bơ vơ Ngự huyền Cơ bị tú bà gả bán cho Lý Ưc làm thiếp. Đêm động phòng nàng cự tuyệt rồi bị vợ chồng Lý Ưc xua đuổi, Ngự huyền Cơ đến đến Nghi Quan nguyện làm đạo sĩ.

Do thất bại luyện ái, lại vốn là người tài sắc nên tâm sự uất ức khôn nguôi. Ngự huyền Cơ trở nên dâm dăng gian hoạt, nàng dùng nơi tu hành để làm những chuyện động trời. Nàng dụ hoặc đàn ông lực lưỡng ngu si để tổ chức ăn cướp giết người. Tội lỗi chồng chất triều đình bắt hạ ngục và phán quyết tử hình.

XVII

Liễu trang thu đàm nguyệt. tướng phu nhân ca

Sát tế tam quyền điện, (trán gờ lưỡng quyền cao sát chông), Ly phu ngạch bất bình, (trán lệch biệt ly pâu tở). Dục tri tam độ giá, nữ tác trượng phu thanh, (muốn biết tại sao ba lần lấy chồng, ấy chỉ vì tiếng nói đàn ông). Nữ nhân giao tất họa, phong yêu khẩu đại thù, như tư y thực bạc, bội tế khước vi phi, (con gái ngồi rung đài, lưng ong miệng rộng hai góc miệng chảy xuống, nghèo khổ không đủ ăn đủ mặc, bỏ chồng). Nữ nhân đào hoa nhân, tu phòng liễu điệp mi, vô môi do tự giá, nguyệt hạ ước nhân kỳ. (đàn bà đôi mắt đào hoa, lại thêm lông mày lá liễu tất lắng lơ hện hò con trai dưới trăng và lấy chồng không cần cưới hỏi mai mối),

Kiến nhân yếm khẩu tiểu, thủ quán lược mi đầu, đối nhân du nhân đồ, chung tu sản khách du.

(Thấy người bung miệng cười, tay quen vuốt mày vuốt tóc, trước mặt mà hay nhìn lên, con gái dễ theo trai).

Cốt thô chung thị tiện, nhân đại bất vi lương, mi như tân nguyệt khúc, dạ dạ hoá tân lang.

(Xương thô là tiện tướng, thêm mắt to và đôi mày cong như trăng đầu tháng thì đúng là loại đàn bà lang chạ.)

Diện ngưỡng đa bản tiện, hung cao tất khốn cùng, thanh hùng phương hại trọng, sắc nhuận ý tình nùng.

(Mặt vênh phần nhiều bản tiện, ngực rộng dễ cùng khốn, tiếng nói đàn ông và sắc da hồng nhuận thì giết chồng bằng tính đa dâm).

Dương mục ý tình đa, hà tình ý bất hòa, vô mao âm hộ tiện, vô xứ bất kha kha.

(Chọn chọn mắt dễ, thao láo mắt tôm, âm hộ vô mao râu là tướng dâm tiện cùng khờ).

Vô sự đời sầu dung, trần hôi mẫn diện lung, sinh ban tịnh hắc tử, tử hương điều minh trung.

(Vô sự mà vẻ buồn rười, mặt sạm đen như có tro bụi bám và lấm tẩm ban đêm là tướng chết).

Yêu triết bộ hành hoành, chung chiếu thụ khổ tân, y lương tam độ nhật, bối tích thị thành kang.

(Bơ gãy như bước ngang sớm chiều tân khổ. Lương thành rãnh bữa nay lo bữa mai).

Thanh tự phá đồng la, tam hình lục hại đa, ngữ ngôn như kết sếp, đạo xứ bị nhân ma.

(Đàn bà tiếng như lệnh vỡ là loại tam hình lục hại, con gái tiếng lí nhí không gãy gọn hay bị lừa dối dụ dỗ).

Nha si nhược sâu sa, thanh hoàng hắc bất nghi, nhược như lựu tử dạng, phú quý thị hiền thê.

(Răng mọc lờm chớm, màu sắc vàng lẫn lộn với xám không tốt, răng phải đều như hạt lựu mới là hiền thê phú quý).

Khâu bạc tị hựu bạc, nhi luân hựu phản quách, phát đoản nhãn mi nùng nhất sinh bất an lạc.

(Miệng mỏng mũi cũng mỏng, vành tai luân cách lộn ngược tóc ngắn thưa mà rậm, cuộc sống không yên vui).

Âm thực đại lâm ly, nan vi quý hiền thê, mi diện sinh hắc tử, dạ dạ sản nhân qui.

(Ăn uống rơi vãi vung tóe không thể là hiền thê, mày nhọn lại có nốt ruồi, đến đêm hò hẹn tư tình).

Khám phá những dấu vết của ngoại tình, dấu vết của những cuộc đi hoang

Ngoại tình như nàng Phan kim Liên cho Võ đại Lang mọc sừng một cách trắng trợn rần bánh bảo chồng đứng bán ở đầu đường để được rảnh rang làm tình với Tây môn Khánh. Thế vẫn chưa đủ nàng còn bày mưu với gian phu giết chồng. Những vụ ngoại tình ấy thì khỏi phải khám phá cũng như ngoại tình cơm bữa xảy ra tại các xã hội Tây Phương bây giờ.

Tương thuật là để khám phá bí ẩn đời người trong đó có những tình yêu vụng trộm lên lút.

Bên Tây Phương thiên hạ đọc Physiologie du Mariage

của Honoré de Balzac đề luận đoán tâm lý và cử chỉ đàn bà. Nhưng ở Đông Phương, với tướng thuật người ta có thể nhìn thấy hẳn hoi dấu vết của ngoại tình hay những cuộc đi hoang.

Một tướng gia danh tiếng Nhật Bản tên Tam Thạch thắng Ngũ Lang sau khi đã tổng hợp và căn cứ và Nguyên lý tướng pháp Trung Quốc đã viết về tướng thông gian như sau. Trước hết là khám phá qua bộ phận mũi. Dưới mũi ai ai cũng có đường rãnh và nhân trung. Theo sách tướng mũi là biểu hiện của phát động ý lực có thể ví như sinh thực khí của nam nhân. Còn môi miệng tượng trưng cho sinh thực khí của nữ nhân. Do đó đường rãnh giữa miệng thường báo hiệu quan hệ nam nữ. Nếu chú ý thấy nhân trung có một đường đỏ (xích tuyến) nhỏ như tơ nhện chạy ngang, đây là dấu hiệu báo sự bất trinh khiết. Người có vết là một phu nhân thì tất «bà lớn» ăn vụng. Người có vết là một tiểu thư thì cô nương hết còn là sũ nữ. Xích tuyến phải coi giữa thanh thiên bạch nhật mới tỏ tường, chớ có xem tướng gà mờ mà rơi vào tầm cảnh của chàng Trương. Khám phá xích tuyến là khám phá những vụ ngoại tình tẽ nhị khó biết nhất.

Rõ rệt hơn, nhưng chỉ đề nhận xét tình vụng trộm của các quả phụ phong lưu đó là những vết ám đen từng vầng nhỏ tròn như cúc áo ẩn hiện ở phần trên mũi, hoặc dài nằm vắt ngang. Hoặc nếu không là quả phụ thì

vết ấy báo cho biết người đàn bà có thêm chồng bí mật. Hắc luân cũng có thể hiện ở hiên môn hay phu thê cung (khoảng giữa đuôi mắt và tóc mai).

Ở phu thê cung khả dĩ tìm thấy vết tích gian dâm bằng một khoang màu hồng (như da non) nằm dưới từ đáy xuống đầu quyền (lưỡng quyền), nhưng nếu quá ba ngày rồi thì vết ấy mất đi. Trong trường hợp bị cưỡng bức nó không hiện lên. Nếu hiện lên nó chứng minh một ý nguyện hoàn toàn.

Người đàn bà hoang dâm vô độ, nhiều tình nhân thì chứng tích in trên mặt trên bộ vị sách tướng gọi là nam nữ cung (khoảng mi mắt bên dưới đi xuống hai phân). Nếu thấy một trục tuyến sắc đen chạy từ nam nữ cung mắt này sang mắt bên kia vượt qua sống mũi là quan hệ lưỡng tính đều đều không gián đoạn. Nếu nam nữ cung của mỗi bên mắt, sắc đen như hình núi non là đã qua thời luyện ái cường nhiệt nay cơn say mê giảm bớt. Nếu lúc hiện lúc ẩn biến hóa trong chớp mắt là quan hệ không liên tục thường bị gián đoạn. Đàn bà ngoại tình hầu như tự thả lỏng vô cấm kỵ thì dưới mắt có những dị văn (vết như vết nhăn nhưng mang tính chất dị thường) hoặc ẩn một làn gân xanh chạy đến bên mũi thì mắt.

Bảy mươi hai tiện tướng đàn bà phạm phải tất nhiên tư dâm.

Kama Sôtra (kinh ái tình của Ấn độ) có viết : những người đàn bà hay ngồi bên cửa sổ, những người đàn bà hay đứng tựa bao-lan rất dễ dụ dỗ.

(Les fenestrières et les balconières sont très faciles à séduire).

Đây là những kinh nghiệm về dâm tướng, nhưng quá thô sơ.

Tướng thuật Trung Quốc đào sâu vấn đề hơn. Sách Liễu Trang tướng pháp ghi nhận 72 tiện tướng thuộc về dâm tính như sau.

Hai mắt phù quang.

Đào hoa diện.

Da trắng như phấn.

Huyết không hoa sắc (trơn lì).

Thịt mềm như bông (nhục nhuyễn như miên).

Da như tráng dầu (nhòn)

Mặt nhiều ban điểm (châm hương).

Đuôi mắt đỏ xương (khác với chếch lên).

Chưa nói đã cười.

Lắc đầu sua tay (lúc nói chuyện).

Diện đôi lưỡng tước (mặt nhọn trán thót).

Diện toàn lưỡng hãm (ấn đường hay mũi hãm nghĩa
là bị thót vào).

Mặt từng ụ thịt.

Nhãn lộ bạch quang (ba hoặc bốn phía lòng trắng).

Môi miệng hay mấp máy.

Góc miệng có vết (khẩu đốc sinh văn).

Đi như vịt, như ngỗng (lúc lắc đôi mông).

Cúi đầu liếc mắt.

Trông lên nhìn trộm.

Tự nói một mình.

Ngực uốn dít cong.

Vai so, eo nhỏ.

Rốn lồi, hướng hạ.

Nhũ đầu chỉ địa.

Da dẻ nhăn nheo.

Trán nhọn chân rung ? (ngách tiêm túc giao).

Sĩ như bạch ngọc.
 Môi bệch mỏng dính.
 Môi xanh môi xám.
 Một bước toàn thân lắc lư (nhất bộ tam giao).
 Bước như chim sẻ nhảy (dưới dưới).
 Nói cười bất định.
 Miệng lớn mặt sắc (gầy).
 Thấy người che mặt.
 Cười như ngựa hí.
 Nói chuyện huyền thuyên (không câu nào ra câu nào).
 Nói một câu đứt ba boạn.
 Đùi hạc, eo cong (hạc thái loan yêu).
 Thân như phong liễu.
 Âm hộ vô mao.
 Đầu gấu tai chuột (đầu to tai vênh).
 Rứt cổ lè lưỡi.
 Soa cằm cắn móng tay.
 Âm mao như cỏ.
 Mặt dài mắt tròn.
 Vân vê tà áo, răng gặm nhấm
 Ưỡn lưng thở dài.
 Âm hộ thiên về phía sau.
 Đi đầu đi trước.
 Đi hay ngoái cổ.
 Ngồi đứng không yên.
 Bắp đùi mọc lông.

Môi cong lưỡi nhọn.

Cử chỉ si mê.

Đứng ngồi lệch chẹo.

Trán dài tóc mai đậm.

Răng qui răng chuột (răng nhỏ hoặc răng nhọn).

Tính tình đa biến.

Thân dài cổ ngắn.

Mũi hếch lên trời.

Mắt nhắm mi nhắm.

Minh con rắn, ăn như chuột ăn.

Cổ nhỏ, mày thưa thớt.

Ngón tay ngắn, eo lệch.

Ăn không biết chán.

Vô sự tự kinh (hay giật mình hãi sợ).

Đầu vẹo, trán hẹp.

Lưng uốn vào, bụng nhỏ thót.

Ngủ mộng rên la,

Những nhận xét kỳ diệu của tướng thuật về phụ nữ và vận đào hoa.

Đàn bà thuộc loại đa huyết thì đôi má ửng hồng tròn trịa, đầu lớn mắt và lỗ mũi nở nang, cổ đầy, thân thể mập mập, thùy châu (dái tai) mọng, da thịt nhuận. Có điểm đáng chú ý là phần trên thân này nở hơn phần dưới. Vì huyết dịch thường lưu lên phần bên trên nên hay nhức đầu hoa mắt, hay đỏ mặt. Ngoại quan như vậy là người tính tình dễ xung động, tham muốn dục mạnh hơn lý trí, và tính dục sớm bị kích động, Người này thuộc loại "gái bà" nghĩa là con gái đã nếm đủ tình yêu xác thịt.

Đàn bà nơn nà bụ bẫm (đẹp kiểu Dương quý Phi) mình chằm thật đầy, má trắng ngần, thân thể nhu nhuyễn

nghĩa là người có lớp mỡ ẩn dưới da khiến cho da thịt sáng sủa mịn màng, tính tình dễ thương nũng nịu dễ khiến cho đàn ông mê mết. Loại người này ái tình phi thường nùng hậu đến độ si tưởng. Rất có thể bị hiểm họa vì bệnh thuộc về bài tiết nơi thận,

Đàn bà gân cốt «gầy», mặt, thân, chântay dài, da ngăm ngăm đen, xương lộ. Đó là những người đàn bà ý chí mạnh hơn tính dục, nhiều nhẫn nại tính. Loại này thường giỏi làm việc (cán bộ) ít đem lại vui thú cho tình yêu.

Nữ nhân thần kinh chất thì mặt tam đốc (trán rộng cằm thuôn) có sắc trắng xanh. Thân hình mảnh mai. Ứng tính mẫn cảm dị thường. Đàn bà mang thể chất này rất lý tưởng rất say đắm, có thể là người băng giá (frigide) hay ngược lại là bỏng cháy. Nếu đôi môi dầy dạn hồng nhuận đa tình vô tả, dầy quá độ biến thành hoang dã.

Về đôi môi, càng mỏng càng bạc tình. Môi thiếu sắc hồng nhuận xanh trắng tất tính đa nghi dễ biến đổi. Người đàn bà có tướng trên thường túng bần, nếu dư dả tiền bạc thì hạnh phúc gia đình cũng tiêu điều.

Môi mỏng dẹo với miệng lớn thì ngồi lê mách lẻo. Môi miệng không được quá khổ, to quá không tốt mà nhỏ quá cũng không hay. Miệng quá nhỏ hay hà tiện vô lối, cố chấp miệng quá lớn dễ thành phóng đảng. Đàn bà đầu mỏ là tham tình lẫn tham tiền, ích kỷ. Môi trên phủ môi dưới là người tâm địa tốt, môi dưới chề là người hay tự ái không đủ sức bao dung để làm chủ gia đình.

Môi với đào hoa vận có quan hệ rất mật thiết, Môi dưới khắc sâu những vết thẳng (trực văn) con trai con gái trong tình yêu yên ấm hòa mục dễ làm cho đối tượng thân mật. Môi loe ra không chụm lại được thì dễ trụ lạc.

Tướng gia Nhật Bản Điền Khâu Nhị Châu có những nhận xét sau đây : Trán đầy đặn bằng đặn và nở nang, chân tóc thanh sáng, con gái dễ được dị tính yêu kính, con trai dễ được dị tính tin cậy. Cả hai đều có nhiều hy vọng một vận đào hoa tốt đẹp. Trán lớn quá khổ là tướng quả phụ. Con trai trán cao khoát tuy là dung mạo một triết học gia nhưng rộng quá cao quá thì học bất thành và hôn phối đầu không toàn vẹn.

Con trai trán thấp hẹp hay bị con gái " ăn dỡ " tiền, con gái trán ngắn hẹp dễ bị con trai ngọt ngào lừa dối.

Ngách dốc (hai bên góc trán) sáng sủa sắc nhuận nở nang thì con gái hay gặp đàn ông hào hoa phong nhã gây cho ảnh hưởng tốt, con trai phát đạt sớm thê vân lương hảo. Trán trai gái có tí vết hoặc nốt ruồi tất bị người tình dầy dờ, làm cho thất vọng.

Mặt gầy người béo thì tình yêu không mãn túc nhưng lập gia đình lại yên vui.

Dung nhan thanh tú, nam nữ thường gặp vận đào hoa rất tốt, gái lấy chồng sang, trai lấy vợ hiền.

Dung nhan đầy vẻ cô tịch, con gái nhận duyên chậm,

Có lấy chồng rồi cũng rơi vào cảnh khê phòng độc túc; con trai bị phiền não bởi vợ con bệnh hoạn.

Da mặt mỏng mà mặt như bọc nước (nghĩa là thật không chắc) đào hoa vận cực xấu khó lấy vợ lấy chồng, thiếu ái tình.

Một tích truyện hay.

Khao tướng mộng có đã lâu lắm đến đời Đường, rất thịnh hành. Lúc ấy nổi tiếng về khoa này là các ông Lý thuần Phong, Viên thiên Chính và Viên lý Quân.

Lý thuần Phong và Viên thiên Chính là đôi bạn rất thân. Có lần hai người vào quán rượu ở Trường An, quán rượu này do một thiếu phụ đã ba mươi tuổi dùng mạo chẳng lấy gì làm đặc sắc, nhưng đối với Lý thuần Phong và Viên thiên Chính thì vấn đề trái ngược hẳn. Hai ông đã nhìn thấy ở người đàn bà này tướng cách của vị quý phu nhân cực phẩm. Có chi lại khuất thân tại quán rượu tầm thường ? Đột nhiên nghe tin người thiếu phụ đó lấy Giám sát Ngự Sử Mã Chu lừng lẫy đương thời. Cả đất Trường An ai cũng sùng sốt, duy Lý thuần

Phong và Viên thiên Chính bảy giờ mới hết sức ngạc nhiên.

Phần Mã Chu người quê quán ở Nhiễm Bình huyện từ nhỏ hiếu học, bác thông kinh sử văn hay chữ tốt. Nhân vì thân phụ mất sớm, nhà nghèo phải đi làm công kiếm ăn. Một buổi chiều sau khi mãn việc, ông lững thững tản bộ trên cầu, chợt có tướng gia qua đó chú mục nhìn ông rồi nói: «Tướng anh cực quý sao lại lặn lội nơi đây», Nghĩ đến thân phận lao đao đang bực mình nghe nói thế Mã Chu cho rằng kẻ giang hồ thuật sĩ muốn chề riều nên lạnh lùng rảo bước. Chẳng ngờ tướng gia kia chạy theo sau nói: Anh đừng giận, tôi không chề riều anh cũng như không đòi hỏi anh cái gì, tướng mạo anh đại quý sắc nhuận khí sáng đấng đạt tất tọc đã lên lên như diều, găm thét như sấm sét. Trong khoảng hai mươi năm sắp tới anh có thể lên tọc đỉnh danh vọng. Chỉ hiềm không thọ vậy anh hãy nhớ lời tôi gắng tạo nhân tích thiện.

Mã Chu tâm lý thật phân vân mỗi lần nhớ lại lời thầy tướng đem so sánh với hoàn cảnh cùng khốn trước mắt. Sang năm sau, Mã Chu phấn đấu bỏ nghề làm công đem tài học thi thử dành được chức trợ giáo ở vùng Bắc Châu. Ở chức này Mã Chu buồn bã bất đắc chí suốt ngày say khướt bị cấp trên nhiều lần rầy la. Không chịu nhục, Mã Chu yêu cầu cho bãi chức. Mất việc Mã Chu lêu bêu. Một hôm đói quá Mã Chu vào quán rượu của thiếu phụ nói trên gọi ăn uống. Thấy khách tuy quần áo sô

bồ nhưng dong mạo khác người thiếu phụ biết là loại thất ý tài tử, trôi dạt bèo mây nên ân cần tiếp rước. Thiếu phụ vốn cũng là thứ nữ tử tài hoa nàng tự nguyện phải lấy được người chồng anh tuấn nếu không thì đành tự thực kỳ lục. Vừa gặp Mã Chu nàng thấy kính mến ngay nên chẳng hiềm cách biệt nam nữ, nên chính nàng đã đề nghị lưu Mã Chu ở lại quán giúp nàng và đợi thời. Nhờ sự giới thiệu của thiếu phụ chủ quán rượu với người anh họ là Trung Lang Tướng Thường Hà. Bằng kế hoạch khéo léo suy tấn của Hà, Mã Chu dần dần có chức vị khả quan. Đến triều vua Thái Tôn hạ chiếu cho văn vũ bách quan ai ai cũng được dâng chính kiến để cứu văn tình thế bấy giờ. Sớ của Mã Chu được chú ý nhiều nhất. Thái Tôn cho gọi Mã Chu đến triều kiến, lúc đàm đạo vua rất hài lòng bèn đặc cách phong làm Giám sát Ngự sử.

Tướng mũi quan đến hệ giàu nghèo vinh nhục của người ta như thế nào?

Vợ luận nam nữ, trên tướng mặt trong ngũ quan mũi là chủ. Tướng cách về mũi chia ra thượng cách và hạ cách. Thượng cách gồm ba loại :

- a- Thiện. Chỉ về phẩm cách.
- b- Quí. Chỉ về quyền vị.
- d- Phú. Chỉ về tiền bạc.

Thiện thì không nhất định phú quí nhưng suốt đời yên vui và thiện chung (chết sung sướng). Quí vị tất đã giàu, phú vị tất là người tốt cho nên quí phú vị tất đã được suốt đời an lạc và thiện chung, Quí tương đối mang ích cho người nhiều hơn, phú ít người thiện.

Bởi thế nếu luận về phúc tướng thì thiện mới thật là quý, sang đứng hàng nhì, giàu ở hàng ba, ba loại trên mỗi loại lại phân ra ba cấp thượng, trung, hạ như đại quý, trung quý, tiểu quý hay đại phú, trung phú, tiểu phú.

Thông thường coi tướng mũi nếu như thiện cách thì lấy thuần khiết đoan chính làm chủ, quý cách thì lấy thông thiên hữu thể (sống mũi thẳng đến ấn đường, nở, mạnh như còn đang vươn lên, phú cách thì lấy phong mãn tàng không (dầy, đầy lỗ mũi không lộ). Đấy mới là đại lược, còn muốn đoán định thượng trung hạ thì phải phối hợp với toàn cục hay ngũ quan.

Tướng gia Tân Tứ Gia Phê tướng Tôn Trung Sơn như sau : Tị đại thiện đại quý đần vô phú (mũi thiện, rất quý nhưng không giàu). Cũng Tân Tứ Gia Phê ông Hộp Đồng như sau : Tị thị đại phú, tiểu thiện nhi vô quý (mũi cực giàu, ít thiện và hoàn toàn không quý).

Như vậy người ta thấy rằng : Có mũi đại thiện kiêm đại quý hay đại quý kiêm đại phú nhưng không thể có mũi đại thiện kiêm đại phú được.

Về mũi hạ cách lại được chia ra làm ba loại :

a- Ác

b- Tiệt.

c- Bần,

Mỗi loại cũng chia ra ba cấp. Mũi ác là xấu nhất vì nó báo hiệu chết thê thảm.

Ác tướng không nhất định, kiêm bản tướng. Bản tướng không nhất định kiêm tiện tướng. Trong xã hội thì bản tướng nhiều nhất, thứ đến tiện tướng và ác tướng rất ít.

Tuy tướng mũi là chủ đối với cả nam lẫn nữ, nhưng lối xem có khác nhau. Mũi này ở trên mặt đàn ông thì tốt mà ở trên mặt đàn bà lại xấu, nên thận trọng, sự khác biệt rõ rệt thường là ở tướng mũi thuộc loại quý, còn mũi giầu mũi thiện nam nữ có thể xem một lối. Phải chú ý phối hợp với lưỡng quyền. Nếu mũi quý mà vô quyền phối lại thành ra tiện, mũi phú thành ra bản.

Sách Thần tướng toàn biên viết :

Mũi như ống tre (tài đồng) y thực phong long.

Lỗ mũi ngưỡng lộ yếu chiết bản cùng,

Mũi mỏ chim ưng moi xương lóc thịt (ăn người).

Mũi chia ba khúc cô độc phá gia.

Chuân đầu đỏ ửng chạy đông chạy tây.

Chuân đầu (đầu mũi) nở tròn phú quý sang giàu.

Mũi gồ xương lên suốt đời bất mãn,

Chuân đầu thù nhục tham dâm tham tiền.

Chuân đầu nhọn mỏng vất vả lao đao.

Mũi vượt thiên đình danh vang bốn bề.

Sống mũi không xương chết non chết yếu.

Mũi quăm lộ cốt chết đường chết chợ.

XXIII

Quý cốc tướng phụ nhân ca

Hữu uy vô mi tinh thần chính.

Hành bất động trần tiểu tàng sĩ.

Vô kiên hữu bối lập như qui.

Thử thị phụ nhân trinh khiết thể.

(Tinh thần sáng suốt, trông uy nghi không lảng l~.

Đi nhẹ nhàng, cười không lộ sĩ (nghĩa là không cười

toác).

Vai nhỏ, lưng đầy, đứng ngồi vững chắc.

Đó là thân thể người đàn bà trinh khiết).

Hữu mi vô uy cử chi khinh.

Thử nhân chung thị lạc phong trần.

Giả như bất thị sương môn nữ.

Dã thị bình phong hậu lập nhân.

(Lãng lơ nững nịu, cử chỉ dễ dãi.

Đấy chính là hạng gái phong trần,

Nếu như không ở lâu xanh,

Thì cũng là hầu thiếp).

Nhãn tinh hoàng xích giả vô lương.

Khắc tử hình phu biệt dị hương.

Nhược bất đầu hà tự ái tử.

Dã tu sản ách huyết trung vong.

(Tròng mắt vàng đỏ lẫn lộn thì trong nhà hết gạo ăn.

Khắc chồng xa con bỏ nơi quê quán.

Nếu như không nhảy sông hay tự ái.

Cũng chết vì sản ách),

Phụ nhân tu yếu phụ nhân hình.

Hành bất ly hình xuất bản tình.

Tuyệt khước bản hình đới nam tướng

Tuy giao khắc hại chủ linh đình.

(Đàn bà phải có dáng dấp đàn bà.

Từ tính tình đến hình thái cử chỉ.

Đàn bà mang tướng đàn ông.

Nếu không khắc sát cũng lênh đênh).

phu nhân nhữn hạ nhục thường khó.

Bất giá tam phu định nhị phu.

Kiến nhân yếm diện hi hi tiểu,

Ái hoán tha nhân tác trượng phu.

(Đàn bà da thịt dưới mắt khô sác.

Thì chẳng giết ba chồng cũng giết hai.

Thấy người che mặt cười hi hi.

Thì bạ ai cũng nghĩ bậy)

Phái trường vân hắc thiên đình quảng.

Nghách chính đầu viên địa các phương.

Thần nhược đàn sa ngân sỉ mặt.

Cận thân tiết dụng vinh vô ưu.

(Tóc dài, tóc mai lui về phía sau óng mượt, đỉnh đầu
rộng rãi.

Trán ngay ngắn, đầu tròn, cằm vuông vắn.

Môi đỏ hồng, răng đều trắng ánh.

Là đàn bà giỏi nội trợ, không bao giờ để chồng
phải lo).

Phượng nhãn, long tinh lưỡng vị cường.

Thân vô lan xạ tự nhiên hương.

Nhược bất tích tài tam thập tải.

Dã tu bần cá lục y lang.

(Mắt phượng, mắt rồng trong sáng tinh tường.

Thân tỏa ra hương thơm tự nhiên.

Nếu không giàu thiên ức vạn tải.

Cũng lấy chồng cực sang quí).

Nhược thị diện trường ngạch hựu trường.

Hình phu khắc tử quyết nan dương.

Mi thô khẩu khoát tinh thần cấp.

Đáo xứ vô môi tự giu lang.

(Nếu mặt dài trán cũng dài,

Hình phu khắc tử chắc không sai.
Miệng rộng mà thô tính nóng nảy.
Đàn bà tướng ấy tất theo trai).

*Phu nhân phát loạn nhan sắc vô,
Đầu tà bối phản cập can khô,
Hùng thanh cánh đời nam nhi diện,
Thử bối hùng hào sát trượng phu.*

(Đàn bà đầu tóc bù xù, mặt xấu xí,
Đầu lệch, lưng trảo da dê khô khan.
Tiếng ồm ồm mặt đàn ông.
Đó là tướng giết chồng, bỏ chồng).

*Tạ tai bản tiện phụ
Bào đột tí cao kinh
Sát phu tam quyền diện
Ly phu ngạch bất bình
Nhược tri tam độ giá.
Nữ tác trượng phu thanh
Nhược nhiên hữu thử tướng
Chung kiến bất an ninh*

(Đàn bà loại bản tiện.
Bụng ưỡn tay vươn dài.
Đàn bà sát phu.
Mặt hiện tam quyền.
Xa chồng thì trán lệch.
Đàn bà ba lần lấy chồng.

Tiếng nói của đàn ông.
 Có những tính kẻ trên.
 Suốt đời lao đao vất vả).

Độc tự ý môn lập.
Tao đầu chính đốn y.
Vộ môi thân tự giá.
Nguyệt hạ dữ nhân kỳ).

(Một mình đứng tựa cửa.
 Hay vuốt tóc, hay chỉnh lại áo quần.
 Đó là những người đàn bà lãng mạn).

(Ngưỡng diện mâu thiên cổ.
Nan vi tử tức cung.
Thác tư tịnh giáo chỉ.
Tất định nhập yên hoa.

(Mặt vênh con người không chính.
 Cung tử tức kém.
 Có những cử chỉ bần thần.
 Dẽ vào xóm yên hoa).

Bối nhân như đối ngữ
Đê thủ lộng y khâm
Trắc thức kỳ trung ý
Tư tình tự hải thâm

(Quay đi nói với người.
 Cúi đầu vắn vè tà áo.
 Dò tất biết ý tình.

Mặt e lòng đã thích),

Dữ nhân giao tốt ngữ.

Bối thị diện ngôn phi.

Nhược kiến phong yêu tướng.

Chung dạ bất kiến qui.

(Vừa nói vừa rung đùi,

Lòng khác mà lời khác.

Nếu thấy thất đầy lưng ong.

Nhất định gái ngủ lang).

Hai mươi hai kỹ tướng, đàn bà phạm phải nghèo hèn.

Đầu kỹ nhọn lẹch. Tóc kỹ vàng đục. Tạy kỹ phản phức, Mày kỹ đuôi cụp. Mắt kỹ ánh hoàng. Mũi kỹ nhọn lẹch. Miệng kỹ nhọn, hoác. Răng kỹ trắng nhỏ, Quyền kỹ cao vượt. Cổ kỹ ngắn thô. Tóc kỹ mọc trên trán. lưng kỹ sâu hãm, ngực kỹ vron ưỡn. vú kỹ 'bạch, 'nhỏ, Rốn kỹ thấp, lồi. Eo kỹ thiên tà. Đùi kỹ lăm gân. Thịt kỹ hư phù. Huyết kỹ đỏ zám. Tiếng kỹ oang oang. Mặt kỹ vênh vẹo. Sắc kỹ quang du,

Tướng ghen của phụ nữ

Đàn bà ai không ghen. Ghen là tính thiên nhiên của chung mọi người, cần gì phải có tướng mới ghen, Nói tướng là những đặc điểm, tướng ghen để nhận biết những người lòng ghen quá mạnh. Ghen chia làm nhiều loại :

Ghen ngang ngược ồn ã sẵn váy chửi bới hạ tiện gọi là ghen sư tử hồng. Ca dao có câu :

Gái đầu thừ gái lạ lòng,

Chồng chẳng năm cũng ném chó xuống ao.

Ghen đay ghen nghiêng quí quyết bắt đối tượng khổ sở điêu linh, nhục nhã như Hoạn Thư hành hạ Kiều :

Làm cho nhìn chẳng được nhau,

Làm cho đầy đoạ cất đùn chả lên,

Ghen vặt như một truyện Tàu kể có ông lão sáu mươi mỗi khi về với vợ già thì bà nhò hết râu đen của cụ, sang cô thiếp trẻ thì cô nhò hết râu bạc của ông. Lâu rồi không mọc râu được nữa.

Ghen tàn ác như sủng phi Long thủy Kiều bắt kẻ thù đồ dấm vào mũi gọi là toan hình, đồ phân vào miệng gọi là "sứ hình", bắt trần chuồng nằm trên băng tuyết gọi là "hàn hình", bắt uống rượu say đến chết gọi là "túy hình".

Ghen bắt chấp cả tử thần như Liễu thị vợ thượng thư Nhiệm Hoàn. Vua Đường thái Tôn thưởng cho Nhiệm Hoàn hai cô hầu tuyệt đẹp. Liễu thị lừa bắt trời dòi nước sôi lên đầu làm cho hói. Đường thái Tôn nghe tin, làm một bình rượu gửi cho Liễu thị và phán rằng ? từ rầy không được ghen, nếu ghen phải uống chén rượu độc đó. Liễu thị nhận rượu bái tạ nói : Thiếp với Hoàn là vợ chồng se tơ kết tóc, sướng khổ có nhau, nếu Hoàn phụ bạc chẳng thà thiếp xin được chết luôn, nói xong tu hết cả bình rượu. Uống rồi ngủ mê mết, thì ra rượu không độc, đó chỉ là vua muốn thử lòng ghen của Liễu thị đến mức nào thôi. Vua Thái Tôn cưới bảo Nhiệm Hoàn : Người không sợ chết khó lòng đem cái chết mà dọa ghen đến như vợ của nhà ngươi thì uy ta cũng chịu thua.

Tương thế nào thì ghen ?

Mắt đỏ (lòng trắng đục đỏ),

Nửa mi cốt đội lên (sương dưới lông mày gọi là mi cốt).

Mắt to mắt nhỏ.

Răng nhọn, răng lộ.

Tai nhọn phía trên.

Khâu cao thần lộ (miệng cao hở lợi).

Mắt có hung quang.

Mày thô mặt đen.

Mắt nhỏ miệng dàu.

Như vậy chỉ có những người xấu xí mới ghen sao ? Không phải, trên đây chỉ là các bộ vị riêng biệt. Người mắt nhỏ, miệng dàu trên khuôn mặt nào đó vẫn đẹp chứ. Như Michèle Mercier chẳng là khâu cao thần lộ đấy ư, nhưng ai đẹp bằng nàng.

Ghen đồng ý là tính thiên nhiên, tuy nhiên xin đừng sư từ hồng, sù hình, toạ hình v.v...

Các ông đồ Tàu ngày xưa rất sợ cái ghen của các bà vợ nên hợp nhau lại làm ra một quyển luật đặt tên là Khuê phòng đồ luật. Bộ luật ấy gồm những điều ghi dưới đây :

Bà nào lúc soi gương chải đầu thấy chồng chọc gheo hầu thiếp, nổi giận đùng đùng, phải nọc ra đánh 17 trượng rồi lưu đày nửa năm.

Bà nào thấy chồng có khăn tay do kỹ nữ thêu tặng hoặc quạt do kỹ nữ đề thơ, ghen bốc lên xé quạt xé khăn sẽ khép vào tội phá hủy di vật, đánh cho 40 trượng.

Bà nào không muốn cho chồng chẵn gối với thiếp hầu nên cả ngày ráo rác gằm ghè đến đêm lại sai khâu sai vá bị khếp vào tội chừa việc cho người, đánh cho 20 trượng nếu hăm đến quá canh ba thêm hai trượng nữa.

Bà nào vì đau phải nằm một xó, lại sai người tâm phúc dò la hành vi của chồng ; là tội nghi bậy, đánh cho 100 trượng, khênh ra xa 3.000 dặm.

Bà nào bằng lòng cho chồng có thiếp hầu mà lại hạn định thời giờ chỉ cho ở không quá một trống canh, nếu về chậm là ra riết máng chửi là tội bất kính, đánh 40 trượng.

Bà nào về thăm bố mẹ đẻ hay đi lễ bái lại cố tình mang tì thiếp đi theo là tội phá hoại gia sự, đánh cho 30 trượng, lưu đồ ba tháng.

Bà nào tuổi đã già mà còn bôi son trát phấn để được sủng ái là tội giả mạo, phạt 50 trượng.

Bà nào miễn cưỡng cho chồng mua tì thiếp mà quai miệng tự cho mình là hiền đức là tội dối trá, phạt 50 trượng.

Bà nào nửa đêm chồng dậy đi tiểu mà nghĩ chồng đi mò thiếp nên om sòm la hoảng là tội huyền não xóm làng phạt 60 trượng.

Bà nào thấy chồng đang âu yếm với thiếp hầu, lại gọi ra nhờ việc này việc nọ là tội phá rối, phạt 100 trượng sung quân đi biên ải.

Bà nào biết chồng gạ nô tì, nô tì đã cự tuyệt mà vẫn còn gào thét nghi ngờ rồi ầu ẩu, là tội gia họa phạt 90 trọng.

Bà nào thấy nữ tỳ tóc tai mỹ lệ, sợ chồng tòm tem, đem đòi lấy người xấu là tội đồi trác không hợp pháp phạt 40 trọng, lưu đày một năm.

Bà nào thấy chồng sắp đi thăm hầu thiếp mà cứ dằng dai câu chuyện là tội làm chậm trễ gia sự phạt 100 trọng.

Trượng là thứ roi lớn làm bằng mây thật đặc và thật chắc.

Khuê phòng đồ luật này làm từ đời Nam Bắc Triều.

Nhưng bộ luật ấy đến nay vẫn hoàn toàn chỉ là một giấc mộng hảo huyền không bao giờ thực hiện.

Phân định những tướng tốt của phụ nữ

Phú quý của đàn bà con gái, quả bán định bởi chồng con, tuy nhiên cũng do tướng mạo của chính mình nữa, cho nên sách tướng có câu : Người mang tướng phú quý không lấy chồng bản tiện, người mang tướng bản tiện không thể làm dâu nhà phú quý (sinh phú quý tướng già, bất giá bản tiện chi phu, sinh bản tiện tướng già bất nhập phú quý chi thất), Tướng đàn bà rất quan hệ tới người đàn ông, trong nhà có hiền thê vô ưu nội cố, lấy được vợ vượng phu, mọi việc sẽ hanh thông thuận lợi.

Tướng quý trọng của nữ tử gồm có : đầu ngay ngắn vuông vắn, trán tròn trịa, tóc tơ đen óng, mày nhỏ thanh tú, mắt trong sáng hiền từ, quyền cốt bằng đặn, tai dày

có luân quách. nhân trung phản minh, răng trắng môi hồng, ngón tay nhỏ dài, lúc nói, lúc nhìn, lúc ngồi cử chỉ đều ăn trọng. Đàn bà con gái cần nhất là ăn trọng xấu đẹp không quan trọng bởi vậy đen đuôi mà chông vẫn sang. Cũng là điều kỳ lạ theo kinh nghiệm cả ngàn năm các quý nữ hảo tướng đa số không mỹ lệ. Sách viết sū sū phu nhân tướng không phải là nói sai.

Tướng phúc hậu của phụ nữ gồm có : mục thần tú nhân ba trướng, tai dày mộng, nhân trung dài, địa các (khoảng hàm và cằm) đầy, bàn tay hồng nhuận, eo tròn lưng đầy, thân thể phốp pháp. Đàn bà giàu ít người ốm yếu gầy gò, đang mập mập mà gầy gộc đi là phá gia. Tướng tinh khiết của nữ tử gồm có : mắt không tà thị, mắt trong sáng mềm mỏng nhưng có uy, dịu dàng mà không là lợi, mũi thẳng, pháp lệch, sâu dài, cười miệng không toác hoác, đi chậm bước nhẹ, thân mình ngay ngay ngắn, tình tình hiền hòa, tiếng nói êm ái, Tướng đoan trang, hiền thực gồm có : ít nói, ít cười, đứng ngồi vẫn nhả, mi thanh mục tú, môi đỏ, lưỡi hồng nhuận như hoa sen, tính tình hòa thuận.

Tướng thông minh : tóc thật đen sợi tóc nhỏ, khuôn mặt dài, mày thanh đen trắng rõ rệt, môi mỏng hồng nhuận, răng như hạt lựu, tay búp măng, cử chỉ hoạt bát.

Tướng giúp chồng : lòng bàn tay hồng mềm như lụa, mắt dài. lúc cười thì nhắm mắt (không phải là cười tí

mắt) mũi trái mặt treo, gan bàn chân hay cổ có nốt ruồi hoặc đỏ hoặc thạt đen.

Tướng cần kiệm : mắt không lưu lộ (người nhìn không thấy hết những gì chứa chất ở mắt) ngũ muôn không mỗi, dậy sớm tinh tường, nói năng có qui củ, không cạnh tranh so sánh, vui buồn không lộ ra mặt.

Chín vẻ đẹp của tướng phụ nữ :

một đẹp : đầu viên nhách bình (đầu tròn trán phẳng).

hai đẹp : xương nhỏ da mịn,

ba đẹp : môi hồng răng trắng.

bốn đẹp : mày mắt trong.

năm đẹp : tay dầy ngón thon, chỉ tay như tơ,

sáu đẹp : nói nhỏ tiếng ấm nghe nghe như suối chảy.

bảy đẹp : cười mà vẫn đoan trang.

tám đẹp : đi đứng khoan thai, ngồi nằm phong nhã.

chín đẹp : thần khí thanh hòa, da dẻ thơm tho.

Được một tướng là giàu.

XXVII

Phân định những tướng xấu của đàn bà

Chín ác tướng gồm có : một ác mặt xấu quyền cao sát chông, hai ác hầu lộ chiêu họa, ba ác tóc bù mặt bần hạ tiện, bốn ác sà hành tước bộ bần tiện, năm ác mày nổi lều áp mắt cùng khốn, sáu ác trên mũi có vết như lưỡi câu hại chông, bảy ác mắt lộ bốn phía lòng trắng hung hãn độc hại, tám ác tiếng đàn ông luôn luôn tái giá, chín ác tóc soáy chôn ốc bần tiện khắc phụ.

Tướng bần khổ : trán hẹp, óp, tai nhỏ đen, mày thưa chữ nhất, mũi nhọn gãy vẹo, miệng dúm hoặc rộng hoác mũi cò, thịt khô xượng cứng, môi dày thâm, tiếng nhỏ nghe khó chịu, vẻ mặt như muốn khóc, ngồi hay rung đùi, má hóp thái dương lép, hay than thở kẻ khổ.

Tướng hiếm con : tóc cứng vàng ngắn, trán quá cao, mày trắng mắt sâu, có quyền không có má, mặt nhỏ tai teo, mũi hãm sống, mũi thấp, đầu vú trắng bệch, móng đất lép xẹp, da mỏng dính, thịt đầy nung núc, béo mập từ trước ba mươi tuổi.

Tướng cô độc : trán nổi cục như quả trứng gà, mắt ba cạnh, mắt đen tiếng khàn khàn, đầu tròn như quả cầu, mắt nhỏ như mắt ruồi, sơn căn gãy, lệ đường khô hãm.

Tướng ngu bướng : tóc khô nặng, mày loạn và giao nhau, mắt tròn trắng đen hỗn tạp, mắt gà nhón nhác, mắt say như ngủ, đầu ngón tay tầy khô.

Tướng nô tì : cốt thô bì sấp, trán hẹp tóc thấp, mũi hếch, chân tay to lớn, mày thấp mắt tròn.

Tướng lười : mặt mày như cáu ghét, thích ngủ hay nói hay cười, thích miếng ăn, đôi mày áp sát mắt.

Nữ nhân hung tướng ca

*Dục dữ kiều nga tướng ngọc dung,
Thụ văn trực thượng tại thiên trung.
Định trị thế tướng đa phương hại,
Tái giá như lang phương thủy chung,*

(Một ngọc làm chạo người thiết tha.
Giữa trời này ra một vết dọc thẳng.
Đó là tướng phải thay chồng bỏ chồng).

*Ngách thượng vị sinh nhị thụ văn,
Bản lai hung ác bất kham luân.
Mạc ngôn nhất giá năng chung thủy,
Cấp đương tái giá hựu ly phân.*

(Trên trời có hai vết dọc thẳng.
Thực là tướng không tốt.

Không thể nói chuyện lấy chồng một lần.
Mà lấy thêm chồng nữa thì cũng (xa lạ).

Nhân hạ hoành văn chủ khắc phu.

Nhân trung hoành lý tất vi nô.

Sơn căn hắc tử nhân cô độc.

Giá di nhi phu hữu nhưc vô.

(Dưới mắt có vết ngang là khắc phu.

Nhân trung có vết ngang là tỳ nô.

Sơn căn có nốt ruồi thì cô độc.

Có chồng rồi cũng như không chồng).

Nữ nhân quyền phát bất tương nghi.

Hành lộ ngang đầu nhất tự mi.

Tị thượng xích văn xâm tử khí.

Hình phu vị liễu hữu hình nhi.

(Đàn bà tóc kết (soăn kết tự nhiên) không tốt:

Dáng đi vênh vẹo, mày chữ nhất.

Trên mũi có những tia máu đỏ.

Vừa sát chồng vừa sát con).

Đào hoa mãn diện phi lương phụ

Hắc tử sinh tai tối bất nhân.

Bãi đầu giao thủ giai hạ tiện.

Bất vi tì thiếp dã phong trần.

(Mãn diện đào hoa loại lẳng lơ.

Nốt ruồi mọc ở hàm gần tai tối bất nhân.

Lắc đầu xua tay đều hạ tiện.

Không làm tí thếp cũng phong trần)

Yến thảo, phong yêu thị kiện nhân.

Nhân như lưu thủy bất liêm trình

Dịch nha trác sĩ dễ y lãnh

Hải thị minh sơn bất nhất tâm

(Minh chim yến, eo con ong là bản hàn.

Mắt ướt là lãng mạn.

Hay nhắm, hay vãn về tà áo,

Thề non hẹn biển cũng như không).

Đề đầu hàm tiểu thị srong dâm

Thủ lược mi đầu hựu khán thân.

Nhàm hướng môn biên đan cước lập

Hoa gian nguyệt hạ thuyết chân tình

(Cúi đầu khúc khích cười dễ dâm loạn.

Tay vuốt mày mắt ngắm nhìn thân hình.

Tựa cửa đứng một chân lơ đãng nhìn.

Là thích chuyện hẹn hò trai gái).

Thiên đình trá hiệp phát xâm mi.

Đầu phát thô hoàng khăn đốc thù.

Nhãn hạ nhục đôi vô nhục khởi.

Bản cùng, nhất thể hựu vô nhi.

(Trán lép, tóc mọc xâm phạm đến chân mày.

Tóc thô cứng, góc miệng cúp xuống.

Dưới mắt không có ngoạ tâm

Suốt đời nghèo, hiếm muộn con cái bỏ rơi).

*Xích mạch xuyên tinh sản nạn ưu.
Hung cao thân đột số mi đầu,
Khẩu như suy hỏa nha như thán
Nhất thế vi nhân nhất thế sầu.*

(Mắt có mạch đỏ xuyên đồng tử.
Ngực ưỡn, đít nhô, mày nheo.
Miệng tựa thời bếp, răng sam sám.
Một đời người một đời buồn).

*Thủ chỉ như chùy tiết hựu sơ.
Nhũ đầu bất hắc thụ bốn ba.
Lương nhĩ cận bình vô hạ truy.
Bất vi sương kỹ diệp di bà.*

(Ngón tay như đầu chùy, đốt tay lệch lệch.
Nhũ đầu không đen tất bốn ba.
Hai tai tẻ nhạt không có thùy châu.
Không làm điểm cũng làm chủ chừa),

*Nhũ đầu bạch giả tử vô thành
Sĩ bất chiêm thần mạc kết thân.
Thập bộ cửu hồi tiểu yểm diện.
Hoa nha liễu hạng độ thanh xuân.*

(Nhũ đầu trắng bệch khó về tử tức.
Người răng nhô thì không nên kết thân.
Đi mười bức ngoái lại chín lần, cười che mặt.
Tuổi thanh xuân tất phong trần).

Trích Thần Tướng Toàn Biên

Nữ Ngọc quản quyết

Hữu nữ sinh lai diện tể viên.

Ngũ quan lục phủ tể tu khan.

Nhãn trường phát hắc liên hoa kiềm.

Định giá triều trung phủ qui hiền.

(Con gái sinh ra mặt nhỏ nhắn tròn xinh.

Nhìn ngũ quan lục phủ.

Mắt dài, tóc đen đôi má hồng hào.

Lấy chồng làm lớn trong triều đình),

Phụ nữ thân hình đoan túng trực

Hành chu tọa chính bất tăng thiên

Đầu viên sĩ bạch thân phương chính

Phủ quý phong doanh cánh hữu tiền

(Đàn bà thân hình cao ráo ngay ngắn,

Bước đi đều đặn, ngồi không siêu vẹo.
 Đầu tròn, răng trắng tinh thần sáng suốt
 Là người phú quý thừa tiền).

Phụ nữ thân hình phú quý toàn.

Hành tàng ôn ngữ khí thanh viên.

Cánh kiềm nhất cổ vô ý trực.

Tất chủ an tường lão diệp hiền,

(Tướng toàn phú quý của phụ nữ là
 Đi nhẹ nhàng, nói dịu dàng, hơi thở đều đặn.
 Không ngoái cổ nhìn, không dựa dẫm.
 Sẽ suốt đời hạnh phúc, về già thành thoi).

Nữ tử thân hình diện đại phương

Nhôn trường mi túc túc y lương

Tam tài ngũ nhạc cấu phong hậu

Lợi ích nhi tôn hoạt kế sương

(Đàn bà thân hình mặt mũi vuông vắn to lớn.
 Mắt dài, mày sếch thừa của ăn của để,
 Mặt chia đều đặn tam đình bộ vị đầy đặn,
 Làm ăn phát đạt, con cái được nhờ).

Hữu nữ sinh lai phát mãn vô.

Đầu tà thân trực diện khinh kho.

Cánh kiềm tà thị đa hi sắc.

Nhất dạ tam phu dữ tứ phu.

(Con gái tóc sơ thừa, tóc mai xấu xí.
 Đầu và thân ngẹo, mày mỏng khô.

Hay trông trộm thích cười đùa.

Một đêm ba chồng hay bốn chồng).

Đầu ngưỡng khuy tà diện hữu mao.

Ngách phương mi đại sát phu đao.

Hùng thanh cánh nhưc nam nhi mạo.

Chỉ lão cô đơn độc tự lao.

(Mặt vác, nhìn gian, diện như phơn phớt mọc lông.

Trán vuông, mày lớn là dao giết chồng.

Tiếng giống đực, mạo đàn ông.

Già sống cô độc).

Đầu ngách câu trường diện hữu trường

Sát phu phương tử thực nan lường,

Hữu nhân tà thị tinh thần cấp.

Đao xư tùy nhân mịch giá lang,

(Đầu dài, trán dài mặt cũng dài.

Giết chồng, hại con khó lường trước đực.

Gặp người thì nhìn trộm, tinh tình táo cấp.

Bạ đi đến đâu cũng lấy chồng).

Mục lộ mi hoàng kỹ gia nhân

Dưỡng nam bất đắc lão lai bản

Phương gia hại mẫu sài tài diệt

Giá đắc nhân gia ngỗ hữu trần

(Mắt lộ, mày vàng lấy chồng rồi bỏ.

Khó nuôi con trai về già nghèo khó.

Hại cha hại mẹ tiền nong hết.

Lấy chồng thì chum gáo toàn những bụi).

Nhãn đại mục quyền diện đới đột.

Phùng nhân thuyết ngữ khẩu liêu liêu.

Trắc đầu tà thị tu tham sắc.

Bội liễu hiền phu tâu ngoại giao.

(Mắt lớn, mắt húp mắt lại hãm.

Gặp ai nói chuyện dẻo như kẹo.

Đầu lệch liếc ngang là ham sắc dục.

Bỏ chồng tốt theo trai giang hồ).

Mục Tế đầu viên nhãn khẩu tiêm,

Tham dâm đa ái ám du lân,

Cánh kiếm hành bộ như cầm tước,

Tu tín yêu trường cửu hựu huyền

Mắt nhỏ, đầu tròn, miệng dẩu nhọn.

Tham dâm thích ám muội với hàng xóm

Lại thêm bước như chim sẻ nhảy.

.) ?

Đầu diện hoành phi phát mấn khô,

Nhãn quang khuynh trắc bội nhi phu

Hành hành tọa tọa vô gia định.

Đáo xứ phùng nhân tiện thị phu.

(Đầu và mặt phi nộn, tóc khô.

Nhãn quang đong đưa thì phản chông.

Đi đi ngồi ngồi không nhất định.

Đàn bà như vậy tất loạn dâm).

*Phụ nữ dâm đa diện dới thanh
 Nhân căn tà khởi thất vô trinh.
 Ngách phượng tận thị đi tình tật.
 Giá phu khắc tể thị đa tân.*

(Phụ nữ đa dâm mặt sắc xanh.
 Nhân văn tà khí ở trong nhà cũng mất trinh.
 Trán vuông tật có tật trộm tình,
 Lấy chồng hiếm muộn chịu nhiều cay đắng).

*Phụ nhân đầu ngưỡng đa dâm dục,
 Tự giá tâm tình thường bất túc
 Vô mẫn sinh mao mẫn diện qua.
 Thông đồng đảo xứ tùy nhân túc.*

(Đàn bà mặt ngưỡng thiên đa dâm dục.
 Lấy mấy chồng cũng không vừa lòng.
 Tóc mai trắng (lột tóc) mặt lại sinh mao.
 Hay lén lút làm tình đê tiện).

*Nhất kiến phụ tư đa tiểu ngữ.
 Đê đầu trác thị ám du dâm.
 Hành như tước bộ tịnh quan tị.
 Tâm lý gian cơ dụng ý thâm.*

(Vừa trông thấy đã nói nói cười cười.
 Cái đầu liếc trộm đi ngầm.
 Bước đi như nhảy dươn dươn.
 Trong tâm có nhiều mưu gian).

Trích Thần Tướng Toàn Biên

Phép phối hợp của thuật coi tướng

Thế gian cực hiếm người mười phần vẹn cả mười. Đa số được một hay hai điểm tốt tướng. Cứ mỗi điểm tốt tùy theo sự quan trọng của bộ vị mà hưởng từ 3 đến 10 năm (trong trường hợp bị phá tướng quá nặng thì không kể. Tuy nhiên xem một điểm cũng chẳng phải là dễ dàng gì. Tỉ dụ thần hồng sĩ bạch là quí tướng nhưng răng trắng mà môi thâm thì lại là dâm tướng. Tỉ dụ mặt thô chỉ được đôi mắt đẹp đôi mắt ấy cứu gỡ rất nhiều. Bởi vậy cần phải biết phép phối hợp, phép phối hợp của tướng thuật căn cứ trên lý luận của mỹ học, không hề căn cứ trên huyền bí học.

Đại lược phép phối hợp như sau :

a- Nhân phạm pháp.— Dương khí hòa mãn trên mặt, lúc nói chuyện mặt mày không biến sắc, thần khí thung dung không lạc giọng nói, mắt sáng cử chỉ ôn thuận, không đống kích, không che đậy. Nếu trong ngũ quan có một hai quan tốt, vận đến tất phát đạt. Nếu một hai quan xấu hung sự cũng giảm bớt. Sách gọi là trung hòa thượng phẩm.

Dương khí hòa mãn diện, lúc nói chuyện vẻ mặt biến sắc, nếu ngũ quan có vài điểm hãm hoặc kỵ thì không nên nói nhiều, thanh âm biến điệu tức là mỹ ác lẫn lộn thì phải quyền biến uyển chuyển.

Đầy mặt âm khí, mà cử động thung dung, thanh âm bất biến tức là bên trong có chứa phẩm chất đơn thuần, ở trường hợp hiện lên khí sắc bạo phát thì nên cẩn trọng xét việc cho tường có thể tránh được hung tai.

Đầy mặt âm khí, cử chỉ lúu túng, ăn nói ngập ngừng là người đang ở vào hoàn cảnh xấu.

Mãn diện dương hòa, lúc đàm luận kiêu căng tự thị nhưng mặt có đức sắc nếu thuận tính thì làm được việc, hễ cấu giận thì mọi sự hỏng.

b— Bản phú pháp. Nếu tướng giàu hiện lên mặt, cần phải có cái bụng phối hợp, có đôi móng làm căn cứ. Tướng giàu ở lương quyền cần có mũi là kho dựn và môi làm sự chi thu. Hiện ở mũi thì hai cánh mũi cần dày dặn bằng bản, lỗ mũi vừa vặn. Hiện ở mắt tất phải xem phối hợp của ấn đường. Hiện ở tai (tỉ dụ tai trắng

hơn mặt cực giàu) hãy xét lỗ tai và dái tai (thùy chầu). Hiện ở thân thì nhìn eo tròn đầy. Hiện ở tay, tay cùn đầy, da nhu nhuận. Bầy cách trên đây nếu có tiếng nói đúng cách nữa tất là người giàu có lớn, nếu tiếng nói bất ứng thì cũng sung túc.

Tướng nghèo hiện lên mặt, bụng óp mông lép nghèo suốt đời.— Hiện lên lưỡng quyền, mũi hếch môi núm nhiều lúc thiếu ăn. Hiện lên mũi, lan đài hình quý (hai cánh mũi) mỏng, tóp nọ như chúa chòm. Hiện lên mắt, ấn đường hãm đi ra ngoài nghèo theo sau. Hiện lên thân, eo thắt cả đời không có nhà ở. Hiện lên tai, lỗ tai nhỏ quá, thùy chầu không hư, do ngu mà nghèo, Hiện lên tay, nghèo cay đắng. Bầy cách trên đây, nếu có tiếng nói ửng lượng thì còn đủ ăn đủ mặc, tiếng nói bất tương ứng tối ngày xuôi ngược.

c— Cực phú cực bần pháp. Lông mày trông vui như ẩn ngũ sắc, mắt sáng rực rỡ thanh âm ửng lượng giàu mấy đời. Sống mũi cao đẹp, lưỡng quyền phong mãn tiếng nói như chuông đồng đất thẳng cánh cò bay, Bàn tay đầy ụ mềm mại, tiếng nói vang vang giỏi làm giàu, dễ làm giàu.

Nhất lộ nhị lộ (như mắt lộ, mũi hếch hoặc tai lộn) tinh thần ám đục có áo không có quần. Đầu nhọn, dít óp, thanh âm trệ nghèo đến ăn xin. Bụng chần như que củi, mặt khô sác, tiếng nói lí nhí, hay ồ ạt nghèo tứ cố vô thân.

d- Vận khí thịnh suy pháp. Thịt đùn đùn làm cho eo

nở tròn đầy là chuyền vận tốt tại nhân tiên. Thệt ùn ùn kéo đi mất là là thoái tài. Diện thiếu hoa sắc thanh không hòa điệu cả đời thất bại. Mặt hiện quang thái thanh âm ưởng lượng vận sắp hay. Trong thịnh vận hay nói phũ, nói bậy là có ần ưu phiền. Trong bại vận ý chí nhần nại kiên trì là có thể trở lại tốt. Suốt đời tự tín không lo bại hoại, Gặp người hay lúng túng tuy thành rồi cũng bại. Người thọ tuổi tại tinh thần, thần hồn ám không những trệ vận còn đoán thọ. Cầu toàn ở tiếng nói thanh âm hồng, vận khó thành. Trí tuệ ở hai tai, tai như bị bít vừa ngu vừa vô vận. Tiền tài ở mũi, mũi khô làm sao có tiền. Vành mũi sắc ám nên giữ gìn lời ăn tiếng nói. Ấn đường sắc đỏ có tai nạn quan trọng. Sầu dung mãn diện vô vận. Mãn diện quang thái, vận đang lên. Sách có câu :

Lễ khả sức, y khả giả thần khí nan giả.

Bần khả trang, phí khả sức cốt cách nan giả, nghĩa là : có thể vờ lễ nghĩa, có thể giả quần áo nhưng thần khí không giả được.

Nghèo có thể che đậy, giàu có thể bịp lờ nhưng cốt cách thì không thể giả được.

Cho nên nhìn chân tay khả dĩ định bần phú, nghe lời nói khả dĩ biết ngọn nguồn, trông đôi mắt khả dĩ trông thấy lòng ruột, nghe tiếng khả dĩ hiểu tinh thần. Mặt sáng quắc nhưng ấn đường vết phá làm gì có vận

tốt. Thanh âm mẫn mẫn mà ngữ vận nhỏ tất sử sự soay
ở. Thanh âm ưởng lượng nói năng chậm rãi vận trường
cửu. Vô ý thường thờ dài tâm sự ưu tư, ngời lạng như
ngủ là nghiệp sắp thoái bại, thịnh suy bất thường, Thanh
cấp, nói nhanh vận không trường cửu.

Tướng Hoàng Hậu và Nhất phẩm Phu Nhân

Bậc thầy về khoa tướng đời Minh là Viên Liễu Trang trong thiên Vinh Lạc bách vấn có viết rằng :

Vua hỏi tôi, như trăm đây ở ngôi vương, tướng thế nào mà lại làm chủ vạn dân ?

Tôi đáp : Bệ hạ nghi thái long sinh phượng trưởng, thân hình cao bề vệ uy nghi, mặt lớn eo tròn bước đi dài. Lúc nhỏ bệ hạ sở dĩ còn lận đận vì tại gấu chưa mọc. Tuổi ba mươi râu mọc dài mới ứng vào tướng rồng mà làm chủ thiên hạ.

Câu đáp dẫn dụ của Viên Liễu Trang dạy cho biết tướng chủ vạn dân hoặc cực phẩm sang quý chủ yếu là nghi thái không chỉ căn cứ vào hình thái mà thôi.

Tướng đàn bà cực phẩm hay hoàng hậu cũng vậy nghi thái rất quan trọng. Sách Đạt Ma phụ nhân tướng viết : Phạm tướng đàn bà cốt pháp tiêu tuấn, thần khí uy nghiêm trì trọng ít mị, ngũ nhạc khoan tướng hoàng hậu. Ngũ nhạc đoan hậu, cốt khí lỗi lạc, thần sắc ôn hòa đôi mắt nhìn khác phạm nhân là tướng cực phẩm phụ nhân.

Căn cứ tướng pháp Đạt Ma với mấy điểm chính cốt pháp tiêu tuấn, cốt khí lỗi lạc thêm vào điểm chính nghi thái của Liễu Trang làm cho thấy rõ hơn là đàn bà cực phẩm sang quý ngoài nghi thái ra còn phải có cốt khí thiếu cốt khí thì dù mắt phượng mày ngài cũng không là nhất phẩm.

Cốt khí tìm ở đâu ?

Toàn bộ cốt khí của tướng cực sang quý hiện lên ở trán ở mũi. Người nào long đốc hồ đốc ản cốt hiện chạy lên đến chân tóc (long đốc hồ đốc ở giữa trán lấy mắt làm chuẩn, ở trên ản đường), người nào ản đường hoặc thiên trung (cùng một hàng với ản đường nhưng sát vào chân tóc) mà cốt khí ản hiện lên một miếng vuông với khí sắc nhuận sáng gọi là ngọc hoàn cốt ; người nào xương mũi chạy vút lên ản đường khí sắc rực rỡ gọi là phục tề quán đỉnh hết thảy đều là loại đàn bà cực sang quý.

Điều cần chú ý là cốt khí đẹp vẫn phải được bộ vị khác phối hợp, nếu có bộ vị hình khắc thì ngôi bậc phụ nhân khó lòng trường cửu.

Long nhan phượng cảnh nữ nhân tất phối quân vương. Đàn bà diện mạo như rồng nổi bật quang thái tú dị và cõ như con thái phượng chính là tướng hoàng hậu vậy.

Tâm tướng cũng là cơ sở của cát hung họa phúc

Luận tướng cách có hình thái trong hình thể, lại có hình thái ngoài hình thể nghĩa là khí sắc của diện bộ. Hình sắc vi diệu ở chỗ nó tùy thiện ác mà chuyển di, họa phúc do nhân phạm tốt xấu mà biến đổi. Một cá nhân phạm đức thuần lương, thường ngày cứu tế cấp nạn, lâu dần lâu dần người đó nhờ tâm lý tốt sẽ làm cho dung mạo khoan dung rồi trên diện bộ thiện văn hiện ra. Ngược lại cá nhân tâm địa âm hiểm, lúc nào cũng nghĩ đến việc thương luân bại lý tất dung mạo cải biến so trạng thái bất an âm độc của tâm tạo ra, đến lúc mạng vận nghịch chuyển là bị báo ứng.

Sách Ma Y viết :

Hữu tâm vô tướng

Tướng trực tâm sinh

*Hữu tướng vô tâm
Tướng tùy tâm diệt.*

(Có tâm không tướng, tướng theo tâm sinh.
Có tướng không tâm, tướng theo tâm diệt).

Thần tướng toàn biên chép rằng : Vị đẳng tề tướng tự thụ phù trì đối chi công là kẻ tích Bùi Tấn Công hình tướng nhỏ nhoi. Thấy tướng phê cho Bùi Công một câu : Tướng ông sau này nếu không tiến đến địa vị cao quý thì phải chết đói. Bùi Công một hôm đi viếng chùa Hương Sơn gặp người đàn bà chồng bị tội, đến lễ bái khóc lóc, Bùi Công hỏi nguyên do rồi tháo chiếc vòng ngọc của mẹ ra cho để người kia bán đi chạy tội cho chồng. Việc làm của ông đã cứu cho toàn gia bầy tám mạng khỏi kẻ chết người sống đầy ải. Nhờ âm đức to lớn ấy sau này ông không chết đói.

Thần tướng toàn biên còn chép : Tuyển trúng trạng nguyên do tại nãi nghi kiều chi lược là kẻ tích Tống Giao vào thi gặp thầy tướng chê, Lúc về nhà trọ gặp cơn mưa, lớn, có tổ kiến to bị trôi theo dòng nước cả ngàn kiến đang sắp chìm đuối, Tống Giao liền gọi mưa chặt chẻ bắc cầu cho kiến. Hôm sau tới trường thi, thầy tướng bửa trước ngạc nhiên vì âm đức lộ lộ trên mặt Tống Giao và đoán năm ấy ông trúng Trạng Nguyên.

Biết tướng pháp điều căn bản là phải xem chung được cả tâm tướng lẫn hình tướng thì mới thật là cao tay.